

NOVEMBER
1985

misli

THOUGHTS — LETO 34

TOKRAT sem pa prvokrat z novo številko zares pozen, tako pozen kakor nisem bil še nikoli. Šele 22. tega meseca sem si mogel vzeti čas in začeti. Prej je bilo nemogoče in gotovo vam ni treba ugibati, kje je bil vzrok. Sem pač sam in vse priprave, potek obiska in odprava dalje je bila na meni. Imeti take goste – škofa ter redovnega predstojnika – pa ni nekaj vsakdanjega. Celotni spored obiska me je zahteval *c e l e g a* in kar ves čas – umakniti so se morale MISLI in vse ostalo v zvezi z njimi.

V uredniškem obupu sem nekaj časa mislil, da bi se rešil iz zadrege s tem, da bi novembrsko številko kar združil z decembrsko. Časovno bi bilo zame lažje, vsebinsko ne. In očitaj bi si, da sem naročnike za eno številko "okrog prinesel", tega pa ne bi hotel. Zato sem se domislil starega pregovora: Bolje kasno kot nikoli! in se spravil na delo. Seveda me bo takoj po tej številki čakala božična, ki ne sme zamuditi praznikov – pa bo že kako z božjo pomočjo. Sprejmite torej to številko v začetku decembra s tako dobro voljo, s kakršno sem jo urejeval. Enkrat ne bo kriva pošta, nad katero včasih tudi jaz rad zarobantim.

Dolga vrsta naših pokojnih naj vse spomni, da je med njimi tudi precej naročnikov. Nabirajmo nove, da izpolnimo vrzeli, ki nastajajo! Tako bodo MISLI nadaljevale svojo pot – pa četudi včasih z zakasnitvijo. . .
– Urednik in upravnik

Slika na platnicah: Ena številnih božjih njiv v domovini – ob cerkvi v Odrancih v Prekmurju.

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poštnina v ceni knjig ni vključena, če vam jih moramo poslati po pošti.

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA, I. in II. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL, PART I. and PART II.) – Izdal Slovenian Research Center of America. – Cena I. dela 8.– dol., drugega 9.50 dol.

SLOVENSKO SLOVSTVO – BERILO (SLOVENIAN LITERARY READER) – A. L. Ceferin (ed.) – Cena 11.– dolarjev.

ANGLEŠKO–SLOVENSKI in SLOVENSKO ANGLEŠKI SLOVAR v eni knjigi, žepna izdaja. – Komac - Škerlj – Cena 8.– dolarjev.

ANTOLOGIJA SLOVENSKEGA ZDOMSKEGA PESNIŠTVA, izdana v Argentini, 280 strani. Vezana knjiga 16.– dol., broširana 13.– dol.

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III.del. – Obsežno delo dr. J. Kolariča, podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh knjig skupaj je 40.–dol. (Posamezne knjige: prva 7.–, druga 9.– in tretja 28.– dolarjev.)

LJUDJE POD BIČEM – Trilogija izpod peresa Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in takoj po njej. Zares vredna branja. – Cena vsem trem delom skupaj samo 10.– dolarjev.

VERIGE LAŽNE SVOBODE – Zanimivo knjigo je napisal misijonar Andrej Prebil CM. – Cena vezani knjigi 13.–, broširani pa 10.– dol.

POLITIKA IN DUHOVNIK – Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika Msgr. I. Kunstlja. Cena 2.– dol.

SLOVENIAN HERITAGE (Vol. I) – Zbral in uredil dr. E. Gobetz, izdal Slovenian Research Center of America. V angleščini pisana knjiga o slovenskih dosegih v svetu, 642 strani večjega formata, trdo vezana. Vredno branje zlasti mlademu rodu med nami. Cena 18.– dolarjev.

STALINISTIČNA REVOLUCIJA NA SLOVENSKEM I.del. – Odlična študija razvoja dogodkov 1941 – 1945 v Sloveniji. Spisal Stane Kos, izdala Samozaložba v Rimu. Cena 13.– dolarjev.

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO – Izjave prič o teharskih dogodkih v letu 1945 po končani revoluciji. Cena 2.– dol.

V ROGU LEŽIMO POBITI – Opisuje Tomaž Kovač, priča pokola tisočev po končani revoluciji leta 1945. – Cena 2.– dolarja.

PERO IN ČAS I. – Izbor iz pisanja Mirka Javornika od leta 1927 do leta 1977. Obsežna knjiga 529 strani. Cena 15.– dolarjev.

NAŠ IN MOJ ČAS – Zbirko študij etničnih in kulturnih vprašanj je napisal dr. Vinko Brumen, Argentina. Cena vezani 13.–, broš. 10.–dol.

ZEMLJA SEM IN VEČNOST – Pesmi Karla Mauserja. Cena 5.–dol.

misli

(THOUGHTS) – Religious and Cultural Monthly in Slovenian Language – Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Establish- ed) leta 1952 + Publshed by Slovenian Franciscan Fathers in Australia – Izdajajo slovenski frančiškani v Avstr- aliji + Urejuje in upravlja (Editor and Manager) FR. BASIL A. VALENTINE, O.F.M., M.B.E., BARAGA HOUSE, 19 A'BECKETT ST. KEW, VIC. 3101 – Tel.: (03) 861 7787 – Poštni naslov: MISLI, P.O.BOX 197, KEW, VIC. 3101 + Naročilna za leto 1985 (Subscription) \$ 6.–; izven Avstralije (Overseas) \$ 10.–; letalsko s posebnim do- govorom. – Naročilna se plačuje vnaprej – Poverjenišvo MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo – Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema – Za članke objavljene s podpisom od- govarja pisec sam + Stava in priprava strani (Typing and lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing, 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3101 – Tel.: (03) 380 6110

NEKAJ MISLI OB GROBOVIH

*KDO bo položil cvetje,
kdo bo prižgal svečko
na daljne grobove naših staršev,
bratov in sester, sorodnikov,
prijateljev in dobrotnikov?*

To vprašanje vstaja v naših srcih zlasti v dneh spomina pokojnih, čeprav vsakdanje življenje in delo hočeta to bolečo misel zadušiti.

Večkrat v življenju morda nismo imeli prilike ne možnosti, da bi se zahvalili za ljubezen, ki smo jo v obilni meri užili od staršev in mnogih drugih naših dragih pokojnih. Med temi so gotovo tudi pokojni slovenski dušni pastirji med Vami pod Južnim križem: patri Bernard Ambrožič, Rudolf, Klavdij, Odilo in Filip. Da, nismo imeli prilike, da bi jim stali ob strani v zadnjih trenutkih njihovega življenja, ali pa da bi se pridružili tistim, ki so jih v molitvi spremili na njihovi zadnji poti. Preprosto nas ločujejo ogromne razdalje od domačih logov kakor tudi od raznih krajev nove domovine, ki je prav tako nudila poslednje domovanje mnogim prijateljem ali celo domačim.

V tolažbo nam je, da vera ne pozna ne razdalj, ne meja, ne človeškega razlikovanja. Med daritvijo svete maše se moremo v duhu pomuditi na vseh znanih in neznanih grobovih naših pokojnih. Prižgemo jim lahko svetlo lučko naših molitev in jim položimo predragocen šopek daritve svete maše — samega Jezusa Kristusa, ki nam govori: "Bog je namreč svet (to je nas) tako ljubil, da je dal svojega edinorojenega Sina, da bi se nihče, kdor vanj veruje, ne pogubil, ampak imel večno življenje."

Pomenljive se mi zdijo besede iz Jobove knjige: "O, da bi se vendar zapisale moje besede, o, da bi se zapisale v knjigo, z železnim pisalom in svincem, za vedno vklesale v skalo! Jaz vem, da moj Rešitelj živi, in da se bo, poslednji, dvignil nad prahom! Tedaj bo moja koža zopet okoli mene in v svojem mesu bom gledal Boga. Da, jaz ga bom gledal, moje oči ga bodo videle, ne drug; po tem hrepeni moje srce v mojih prsih!"

Predragi Slovenci! Smrt izbriše vse, po čemer smo se v tem življenju ločevali. Zato naj nas molitev za naše ljubljene pokojne, kjer koli je že njihov zadnji domek, združuje v skupni prošnji k nebeškemu Očetu:

božje
misli
in
človeške

LETNIK

34

ŠT. 11

NOVEMBER

1985

VSEBINA:

Nekaj misli ob grobovih

— P. Miha dr. Vovk — stran 289

Pozabljenim — pesem

— Simon Gregorčič — stran 290

*Tri stopnje — Misli ob narodnem
prazniku — L. P. — stran 291*

Njen grob — črtica

— Ivan Cankar — stran 292

Za šolanje težji časi — Aleksandra

L. Ceferin — stran 294

Matica naših pokojnih

— od nov. 1984 — stran 296

Slovenija — res moja dežela?

— Nace Polajnar — stran 298

Izpod sydneyjskih stolpov

— P. Valerijan — stran 299

Izpod Triglava — stran 302

Božja beseda — "Po zajtrku previjamo rane" — P. Ciril — stran 304

Adelaidski odmevi

— P. Janez — stran 306

Zasuta usta — pesem

— France Balantič — stran 306

Pesem dveh src — roman

— Florence L. Barklay

— stran 307

Naše nabirke — stran 307

Dodatek k Matici — stran 308

Starčkova pomlad — pesem

— Mirko Kunčič — stran 308

Slovenske narodne pesmi — nova

knjižica — D. C. — stran 309

Slovenci od davnih časov — knji-

— knjiga D. Geltove v angleščini

— Prijatelj zgodovine — stran 310

P. Bazilij tipka . . . — stran 311

Z vseh vetrov — stran 314

Kotiček naših mladih

— stran 316

Križem avstralske Slovenije

— stran 317

Dajmo si duška: smeh je zastoj

— pravijo doma — stran 320

P O
Z A
B L J E
N I M

Vseh mrtvih dan!

Na tisto tiho domovanje,
kjer mnogi spe nevzdravno spanje,
kjer kmalu, kmalu dom bo moj
in – tvoj,
nocoj se usul je roj močan,
saj jutri bo vseh mrtvih dan,
vseh mrtvih dan!

Bledó trepeče nad grobovi
tisoč svetil,
in križe, kamne vrh gomil
jesenski venčajo cvetovi –
vseh mrtvih dan!
Kjer dragi spe jim po pokopi,
klečé, solzé živečih tropi,
oh, dušo trè jim žal in bol:
pod zemljo pol, na nebu pol
nocoj jim je srce:
na grob lijó grenké solzé,
v nebo gorké prošnje!

O, le klečite, le molite,
po nepozabnih vam solzite,
da bode grob od solz rosan,
saj jutri bo vseh mrtvih dan,
vseh mrtvih dan!

Solzíte,
molite! . . .
In jaz?

Ko misli vsakedo na svoje,
kogá, kogá pa srce moje
spominja se ta čas?

Vas, zabljeni grobovi,
kjer križ ne kamen ne stoji,
ki niste venčani s cvetovi,
kjer luč nobena ne brli.

O, če nikdó
nocoj se vas ne spomni,
pozabil ni vas pevec skromni
in pa – nebó!

Simon Gregorčič

“Usmiljeni Bog, ti človeka ljubiš in rad odpuščaš. Naj naši starši, bratje in sestre, sorodniki, prijatelji in dobrotniki, ki so se s tega sveta ločili, po priprošnji Device Marije in vseh svetnikov, uživajo večno blaženost. Po Kristusu našem Gospodu. Amen.”

*Iz nagovora p.provenciala MIHA dr. VOVKA
na radiu 2EA in 3EA.*

. . . URA prihaja. Že nekaj časa jo slutim . . . Zdi se, da se moram posloviti z velikim in preprostim dejanjem priznanja, celo hvaležnosti. Vse je božji dar. Nad življenjem, naravo, vesoljem je božja Modrost, še to bom rekel v tem poslednjem svetlem pogovoru (ti si nam razodel, Kristus Gospod): je Ljubezen.

Še neka misel poleg tiste o zadnji večerni luči, ki naznanja večno zoro, navdaja duha v tem razsvetljujočem zahodu: to je skrb, da bi izkoristil enajsto uro, želja, da bi storil kaj velikega, preden bo prepoznano. Kako popraviti, kar je bilo slabega? Kako izbrati v tej zadnji možnosti izbire tisto, kar je edino potrebno?

Tu, pred smrtjo, učiteljico življenjske filozofije, mislim, da je bil največji dogodek zame, kot je za vse, ki imajo to srečo – srečanje s Kristusom. Življenje. Najlepše med najlepšimi. Skrivnost našega življenja v Kristusu. O tem pojejo vera, upanje in ljubezen ob rojstvu človeka in o tem govorijo ob pogrebni slovesnosti. Verujem, upam, ljubim, Gospod, v tvojem imenu! Zaton sedanjega življenja, ki bi si ga človek želel v počitku in miru, mora biti rastoč napor budnosti, prošnje, pričakovanja.

Težko je, a je tako: smrt pomeni dopolnitev zemeljskega romanja in je most do velikega srečanja s Kristusom v večnosti. S svojimi zadnjimi močmi ne odstopam od darovanja, ki gre h koncu, in mislim na tvoje besede, Gospod: Dopolnjeno je! Prosim Gospoda, naj mi nakloni milost in sprejme mojo bližnjo smrt kot dar za Cerkev. Reči moram, da sem jo vedno ljubil. Ta ljubezen me je rešila iz mojega ozkega in omejenega samoljubja in me usmerila v njeno službo. . .

(Iz poslednjega pisma papeža Pavla VI.)

TRI STOPNJE

Medtem ko povojna Slovenija v sklopu nove Jugoslavije proslavlja 29. november kot "Dan republike", svobodna Slovenija v svetu že vsa leta od konca vojne praznuje kot spominski dan 29. OKTOBER: narod je raztrgal tisočletne verige, kot ponazarja slika Ivana Vavpotiča na prvi znamki iz leta 1918. Med Slovenci po svetu je 29. oktober vedno bolj in bolj znan kot DAN SLOVENSKE ZASTAVE. Pričujoči članek izpod peresa naročnika MISLI L. P., ki živi v ZDA, je izšel v našem argentinskem tisku in bo brez dvoma zanimal tudi avstralske Slovence.

IVAN CANKAR je nekoč zapisal: "Moj narod je star že tisoč let, težkih tisoč let . . ." Dolga doba je to v življenju malega naroda, ki vzbuja v človeku občudovanje in globoko spoštovanje. Posebno ob slavnostnih dnevih, ko praznuje spomin na zadnji veliki dan v svojem obstoju in ga njegov del v svobodi proglašaja za narodni praznik. To je vsakoletni 29. oktober, ko je (leta 1918) iz svoje moči in volje zlomil jarem tujega, večstoletnega gospodstva in svobodno zadihal kot sam svoj gospod. Njegov cilj je bil Zedinjena Slovenija, proglašena ob pomladi narodov skoro sto let poprej, in skrbno negovana v mislih, načrtih in delih svobodno izbranega narodnega vodstva vse do naših dni.

Žal se ideja Zedinjene Slovenije, zadnjikrat v domovini slovesno ponovljena sredi vojne vihre in sovražne okupacije ter komunistične revolucije v znani Izjavi (meseca oktobra 1944), do sedaj ni uresničila. Ob zlomu avstro-ogrškega imperija meseca oktobra 1918 je bil mednarodni položaj na eni strani in problem slovenske narodne varnosti na drugi strani tak, da bi bila že sama misel ustanavljanja Zedinjene Slovenije (kot samostojne državne enote) smrtno nevarna utopija, ki bi pomenila povsem nezaščiteno slovensko ozemlje v celoti izpostaviti zasedbi in prisvojitvi od strani zemlje lačnih sosedov Nemcev, Italijanov in Madžarov. Z vključitvijo Slovenije v jugoslovanski okvir s Srbi in Hrvati je bila ta grozeča nevarnost zelo zmanjšana, ker so bili Srbi mednarodno priznani zaveznik zmagovite antante.

Zgodovina ve povedati in kolikor nas je še živih, ki smo sami doživljali one dogodke, se spominjamo, kako smo trepetali ob novicah, da se italijanska vojska že bliža Vrhniki in da na severni meji dobro organizirani in oboroženi oddelki avstrijske vojske zasedajo slovensko zemljo. Kar smo Slovenci mogli napraviti, je bilo zbiranje vojnih ubežnikov iz Zelene kadra in

s fronte vračajočih se vojakov, jih organizirati v vojaške enote in za silo oborožiti ter z njimi zasesti in zavarovati važnejše postojanke ter prometne žile. Jaz sam sem bil kot mlad oficir poveljnik ene take vojaške enote na Dolenjskem in se tega s ponosom spominjam. Na Štajerskem je general Maister z boljšo vojaško akcijo rešil Maribor ter štajersko slovensko mejo. In na ta način se je v prvih dneh po prevratu slovenska zemlja reševala v jugoslovanski okvir. A samo njeni dve tretjini, dočim je ena tretjina ostala pod tujo oblastjo. Zedinjena Slovenija pa je ostala oddaljeni ideal . . . Vendar je osvoboditev izpod tujega jarma prva stopnja do nje.

Politična stvarnost v državi Srbov, Hrvatov in Slovencev, poznejši Jugoslaviji, Slovcem ni bila naklonjena. Že akt takozvanega zedinjenja dne 1. decembra 1918 se je izvršil brez prisotnosti in pristanka nespornega vrhovnega slovenskega predstavnika — dr. Antona Korošca. Bil je popolna državna politična kapitulacija "prečanov" pred Srbi in kraljem. Sledila je nesrečna vidovdanska ustava z dosledno centralistično ureditvijo nove države z absolutno oblastjo Srbov v Beogradu. Ljuti ustavni boji (Slovenci smo zahtevali "avtonomijo") vso dobo do druge svetovne vojne so zahtevali smrt Stjepana Radića in kralja Aleksandra. Ko je bil sklenjen Sporazum o banovini Hrvatski med Srbi in Hrvati (konec avgusta 1939), je bilo že prepozno.

Propad prve Jugoslavije je med vojno in okupacijo rodil komunistično revolucijo. Uzurpacija absolutne oblasti od strani komunistične partije po njenem kravem a uspešnem zatoru sleherne opozicije, je rodila novo, "socialistično" Jugoslavijo. Popoln naslon komunističnega vodstva na tedaj na videz vsemogočnega Stalina, ob času mednarodnih pogajanj za razmejitev med Jugoslavijo in sosedji, je rodil ob zgodovinsko najugodnejših pogojih za zgraditev Zedinjene Slovenije:

izgubo Trsta z ozemljem, Gorice in slovenskega dela Koroške, ki ga je Tito prodal v zameno za izročitev domobrancev.

Vendar je bil korak naprej v smeri Zedinjene Slovenije storjen s priključitvijo znatnega dela slovenske zemlje na Notranjskem in Goriškem ter deloma na tržaškem teritoriju slovenskemu matičnemu ozemlju v Jugoslaviji. To je pomemben doprinos te druge stopnje v razvoju slovenske samostojnosti. Dopolnjuje jo sedanja federativna ureditev današnje Jugoslavije, vsaj v ustavi, na papirju. Toda izkazuje se bolj in bolj, da se tendence samostojnosti na političnem, kulturnem in gospodarskem nivoju uveljavljajo v rastočem obsegu v posameznih republikah. Posebno je to očitno v Sloveniji, in to navkljub centralističnim tendencam osrednjega vodstva partije v Beogradu. Njeni voditelji očitajo slovenskim komunistom nacionalni šovinizem, kar pa, se zdi, Slovence bolj malo moti. Stvari gredo tako daleč, da se govori že o konfederaciji, kar

pa je v smislu samostojnosti mnogo več.

Vendar notranje stanje uprave ne odgovarja konfederaciji, saj Slovenija nima npr. svoje vojske, svoje zunanje politike, niti prostih rok kulturno (znana "jedra") ali gospodarsko (monetarna, devizna politika itd.). Navzlic temu se lahko ugotovi, da predstavlja sedanje stanje in razvoj v domovini drugo stopnjo na poti do končnega cilja – Zedinjene Slovenije.

Tretja stopnja pa je le v mislih, željah, načrtih in aktivnih dejanjih vseh Slovencev, ki hočejo zagotoviti svojemu trpinčenemu narodu srečno bodočnost. Naša narodna dolžnost zahteva, da se te svoje naloge vsak Slovenec vedno živo zaveda, zlasti ob praznovanju prve stopnje naroda na strmi poti do lastne, popolnoma samostojne in neodvisne države v Zedinjeni Sloveniji.

To je zadnja stopnja, za katero smo vsi soodgovorni.

Bohinjsko jezero

IVAN CANKAR:

Njen grob

JESNI smo pokopali mater. Več ne vem, ali je bil jasen dan, ali meglen, ali če je deževalo. Šel sem za pogrebci kakor v sanjah in še zdaj se mi zdi, da so bile sanje vse, kar se je takrat godilo; in da je bilo morda v resnici čisto drugače, nego se spominjam. Prišli smo na pokopališče, da nisem vedel kako in kdaj, nato smo stali kraj globoke črne jame, iz ilovnate prsti izkopane. Pevci so zapeli, kakor iz daljave sem slišal zamolkle moške glasove, besed nisem razumel. Na debelih vrveh so spuščali rakev v jamo; oboje, rakev in jama, se mi je zdelo preveliko in prečrno za mojo mater, ki je bila drobna kakor otrok. Ko je župnik odmolil ali pa morda že prej, ne vem več – so vsi

okrog mene pobirali rumeno prst ter so jo metali na rakev; tudi jaz sem se sklonil, da bi pobral pest prsti kakor vsi drugi; ali skoraj mi je izpodrsnilo, da bi bil padel na kolena; nekdo me je zadaj prijel pod pazduho. Nato so si pogrebci slekli črne suknje, zgrabili so za lopate in so metali v jamo prst v težkih, velikih kopicah; spočetka je zamolklo bobnelo; kmalu je bobnenje potihnilo, slišal sem le še pritajeno vzdihovanje in ihtenje. Jama je bila polna, grmadila se je gomila, zmerom širja in višja, ogromna, pretežka za mojo mater.

Kako smo šli s pokopališča, tudi več ne vem. Nenadoma smo sedeli v krčmi in smo pili; nekateri so

bili žalostni, nekateri veseli; jaz sem jih gledal in sem jih komaj poznal, moje misli so bile kakor mrtve, v črno jamo zakopane.

Teden dni pozneje sem se odpeljal v tujino. Ves tisti teden nisem stopil na pokopališče; prišel sem do vrat, pa sem se vrnil. Kakor strah je bilo v meni – kakor tisti strah, ki obide vernega človeka, preden stopi v samotno svetišče, pred Boga, sodnika svojega. Malodušen sem bil in slab, nisem si upal, da bi odprl vrata v blagoslovljeni hram, kjer je pod težko gomilo spala svetnica mučenica.

Pet let sem ostal v tujini. Čez pet let sem se napotil, da bi molil ob njene grobu. Odprl sem vrata in sem šel do srede pokopališča, do križa. Tam sem se ozrl prestrašen. Tuj kraj je bil krog mene, kakor da ga še nikoli nisem videl. Križi, križci, beli in črni kamni, ob zidu vrbe in ciprese, gole, zelene, cvetoče gomile, peščene steze – vse mi je bilo tuje. Groza mi je segala v srce; gledal sem na levo, na desno – od nikoder ni bilo glasu, da bi me poklical, pozdravil. Jaz pa sem mislil, kadar mi je bilo hudo v tujini:

“Pridem do vrat in takrat bom slišal njen glas: Kod si hodil, da te ni bilo tako dolgo? Čakala sem te in nisem mogla spati, celih pet samotnih let! . . . Pa bi šel naravnost do njenega groba in bi pritisnil lice na rosno travo, da bi slišal natanko njen mehki glas in da bi občutil topli dih iz njenih ust. Pripovedovala bi si lepe zgodbe, polne upanja in daljne sreče, kakor vselej, kadar sva bila čisto sama; in bila bi sestra in brat, obadva otroka, obadva oči uprte proti vzhodu, da bi ugledala tisto nebeško zarjo, ki je bila njenemu in mojemu trpljenju od Boga obljubljena . . .”

Tako sem mislil.

Glasi od nikoder. Pokličite me, o mati, samo zašepči, zavzdihni pod gomilo, pa te bom slišal!

Hodil sem med križi, kamni in gomilami; vsi grobovi so mi bili tuji, mrtvi, nobeden me ni pozdravil. Šel sem h grobarju, da bi ga vprašal. Tisti grobar, ki je kopal jamo za mojo mater ter jo izkopal pregloboko, je bil že zdavnaj mrtev. Na pol gluhi stavec, ki sem ga izpraševal, je z zaspanimi očmi ogledoval mojo suknjo, povedal pa ni ničesar. Nato sem šel k cerkovniku.

“Povejte mi, kje je materin grob? Saj ste bili s pogrebom, še krono sem vam dal!”

Cerkovnik je pomislil.

“Rekel mi je, da je v levem kotu . . . če ni morda v desnem . . . star sem . . .”

Kam se bi napotil, koga bi vprašal?

V krčmi je sedelo mnogo znancev; po obrazih se mi je zdelo, da sem jih videl pred petimi leti, da so bili morda celo pogrebci.

“Kje je grob, ki ga iščem?”

“Toliko je pogrebcev zadnje čase, ljudje umirajo

kakor ob kugi . . . kdo bi štel grobove, kdo se jih spominjal?”

Vrnil sem se na pokopališče, da bi iskal s treznim očesom, z mirnim razumom.

Treba je iskati med samotnimi grobovi, med tistimi, ki se jih dolga leta ni dotaknila zvesta roka. Bog se usmili, koliko samotnih grobov! Polovica pokopališča same puste gomile, brez spomina, brez križa in kamna. Še križi so polomljeni, kamni stoje pošev, besede so obledle. Kaj je bilo napisano na tem križu, ki leži izrvan in zarjavel na gomili? “Svoji nepozabljeni, na vekomaj ljubljene materi . . .” Gomilo je bil porastel visok plevel, križ leži v njem – kod brodiš, ti zvesti sin? Saj je šele pet kratkih let, ko si postavil ta bronasti križ, napisal nanj te goreče besede, prilival potočnicam s solzami, z uporno kletvijo sodil pravičnega Boga! O ljubezen, postala si beseda! Ko si stopila na jezik, te v srcu ni bilo več! Solza kane iz očesa, razpusti se v prahu, vzdih dahne iz ust, izgubi se v vetru! Izrujte križe, prevrnite kamne, gomile izgladite! Križi, kamni in gomile so mrtve besede, govore jezik, ki ga nihče več ne razume . . .

Ko sem šel s pokopališča, me je zeblo in noge so bile težke. Kakor gre iz cerkve grešnik, ki občuti, da Bog ni slišal njegove molitve; glavo sklonjeno, pogled v tla uprt. Še tisti večer sem se vrnil v tujino.

Neživ živeti – ali bi ne bila skrunitev Boga, ki je življenje? Zaklenil sem se v izbo, zagrnil sem okno. V mojih žilah je tekla kri, moje oči so gledale, moji možgani so mislili, v srcu mojem pa je bila smrt.

Takrat, ko sem vzdignil nogo, da bi vstopil v noč, se je roka dotaknila moje rame; čisto nenahlo, komaj da sem jo čutil; sladka in topla je ležala drobna materina roka na moji rami. V tistem trenutku, v enem samem, sem premeril pot, dolgo sedem dni hoda. Odprl sem železna vrata pokopališča, šel sem naravnost do križa, nato po peščeni stezi na levo, med tiste samotne, z visokim plevelom poraščene gomile. Druga je bila drugi enaka, toda nič nisem ugibal, nič se nisem motil; s slepimi očmi bi bil našel materin grob, zakaj ona sama me je vodila. Tam, ob samotnem grobu njenem, sem klečal pred njo, prosil sem jo tolažbe in blagoslova.

Zdaj hodim na to svojo sveto božjo pot, kadar mi je težko pri srcu. Tudi nocoj, o mati, ob tej uri, ko so se vse noči razgrnile nad menoj, prihajam k tebi; daj mi tolažbe in svoj blagoslov, da mi kmalu zasije tista nebeška zarja, ki sva jo upala v trpljenju!

Za šolanje težji časi

AVSTRALIJO prištevamo med industrijsko razvite države z visokim življenjskim standardom. Za večino naseljencev je bil to tudi vzrok naselitve in so v primerjavi na razmere, iz katerih so prišli, gmotno na boljšem. Na lestvici bogatih držav je bila Avstralija skoraj dve desetletji po drugi svetovni vojni na četrtem mestu, zdaj pa je zdrknila na petnajsto mesto. Za naprej tako politiki kot strokovnjaki napovedujejo slabše čase – večjo brezposelnost in padanje življenjskega standarda, če se ne bo prišlo na bolj učinkovito in gibljivo gospodarstvo. To se bo skušalo urediti potom reform, ki so lahko za marsikoga boleče. Za del prebivalstva, ki je premožen in ima dobro urejeno življenje, bo lažje. Drugače pa je za večji del prebivalstva, ki se preživlja z nizkimi dohodki ter nima možnosti nove zaposlitve, visokega šolanja in podobno. V to skupino spada velik del novonaseljencev.

V vsaki državi, kakršnekoli ideologije, ima državljani mesto v družbi, ki si ga pridobi preko raznih institucij. Med take odločujoče ustanove, ki vplivajo na življenjsko pot posameznika, štejemo šolo, cerkev, klube, politične stranke, upravni aparat itd. Modernizacija življenja – tehnologija in komunikacije na visoki ravni – prinaša še vprašanja, ki so zelo zapletena: vključuje vrste procesov kot je industrializacija, urbanizacija, družbena mobilnost, da se imenuje samo nekatere. Vse zahteva udeležbo in sodelovanje posameznikov, skupin in množic. Ti odnosi odločajo o družbeni moči in oblasti v vseh njenih tvorbah in vpli-

vajo na življenje posameznika. Čeprav so mnoge institucije kritizirane, morda celo v krizi, to še ne pomeni, da nimajo veljave. Konsenz (privolitev) je en primer soglasja, ki v imenu skupne blaginje omejuje interese skupine, ali drugače povedano, je doseženo soglasje, ki izhaja iz predhodnega odpora.

Šola je ena važnih dejavnikov socializacije, ki usposablja mlado generacijo za naloge življenja. To je: nudi splošno in strokovno izobrazbo iz zornega kota sistema, v katerem živita učitelj in študent. Tako je avstralski vzgojni sistem zakoreninjen v zapadnem večstrankarskem političnem sistemu. Šolski programi in metode so po tem naravnani, z delnim upoštevanjem drugih faktorjev, kot so na primer okolje, razni pritiski in podobno.

V zadnjih letih avstralski študenti več študirajo, nadaljujejo šolanje preko obvezne dobe, kar prinaša gotove spremembe. Izbira študijskih predmetov je večja, kar je tudi večja spodbuda za podaljšano izobraževanje. Poleg tega postaja vse bolj jasno, da je lažje dobiti delo z več šolanja in tudi pri sedanji nezaposlenosti mladincev (okoli 25% mladine čaka mesece na prvo zaposlitev) je čas boljše naložen s študijem kot pa v nezaposlenosti. To pa kljub temu, da brezposelni dobi večjo podporo kot pa študent, ki študira in ima pri učenju še stroške.

Spodnja tabela pokaže procentuelno porast študentov, ki so začeli srednjo šolo in dovršili višje letnike, ko niso več šoloobvezni.

Študenti dovršijo		NSW	Vic	Qld	SA	WA	Tas	NT	ACT
10 letnik	1973	77.1	82.0	88.5	85.9	87.8	75.9	81.1	95.6
	1983	91.4	94.0	98.8	95.2	98.2	90.1	81.8	97.1
11 letnik	1973	37.1	61.5	40.0	70.1	46.9	29.5	60.6	65.9
	1983	48.6	77.6	61.6	84.1	65.2	37.0	63.8	84.6
12 letnik	1973	33.7	33.7	32.2	33.0	31.7	22.9	26.0	60.5
	1983	37.5	38.8	47.2	47.6	40.4	24.7	20.6	72.2

(Vir: CDEYA, 1984)

Naslednja tabela pa kaže število srednješolcev, ki nadaljujejo študij na univerzah in visokih šolah, brez prekinitve. Iz tabele je tudi razvidno, da univerze

Začetno leto študija	V številu prebivalstva		Na univerzo vpisani študenti kot % prebivalstva		
	Stari 17 let	Letnik - 12	Število	Stari 17 let	Letnik-12
1974	231 500	76 860	41 720	18.0	54.3
1980	263 500	90 391	38 170	14.5	42.2
1984	251 900	98 688	40 849	16.2	41.4

(Viri: CTEC, neobjavljeno)

Prav to narekuje stremljenje za izboljševanje poučevanja in metod ocenjevanja ter enotnejše priznavanje srednješolskih kvalifikacij za zaposlitev ali nadaljni študij. Te reforme bodo povečale motivacijo za študij v zadovoljstvo študentov, staršev, delodajalcev in visokih šol. — Vsak deželni (State) sistem je razvil ocenjevanje preko svojih centraliziranih institutov. Ti bodo še v naprej imeli kontrolo — vendar zmanjšano — ker vse večja odgovornost za učne načrte prehaja na šole in učiteljske predmetne organizacije. Zunanje ocenjevanje ostane, da se zagotovi bolj enotne standarde, a zmanjšano in kombinirano z razrednim ocenjevanjem.

Letos je viktorijska vlada objavila tako imenovani "Blackburn Report" in je v načelu sprejela 12 od 45 priporočil. Med spremembami je napovedan nov način poučevanja in ocenjevanja višjega srednješolskega študija. V naslednjih letih bo ukinjen dosedanji HSC. Vpeljan bo VCE (Victorian Certificate of Education) in sicer deloma že od 1987 naprej. Upoštevan bo študij enajstega in dvanajstega letnika. Študij bo razdeljen na enote in uspešen kandidat bo moral dovršiti 24 enot iz odobrenih predmetov. Prednost za študenta je večja izbira predmetov, poudarek je bolj na učenju med letom in ne toliko na zaključnem izpitu — torej manj izpitne mrzlice.

Ukinjena bo dosedanja delitev predmetov na skupino 1 in 2 (samo razredno ocenjevanje) in vsi jeziki bodo ena sama skupina. Podrobnosti bodo še izdelane in debata glede humanističnih predmetov še ni zaključena. Vsekakor so z reformo povečane možnosti za učenje jezikov in tako tudi slovenščine.

Značilen problem za Avstralijo bo upadanje vpisa v šole, ker ni naravnega prirastka prebivalstva. število rojstev je približno enako številu umrlih, pravtako ni velike razlike med priseljevanjem in izseljevanjem. Statistike zato nakazujejo, da ni pričakovati večjega števila šolarjev za leta naprej. Zato ministrstva za šolstvo ne vidijo boljšega izhoda, kot ukiniti šole z nizkim številom učencev in jih pridružiti večjim šolam.

vsled omejitev ne morejo sprejeti vseh kandidatov, tako število vpisanih študentov pada. To pomeni, da je tekmovanje za vpis vse težje.

Za primer lahko vzamemo podatke južno-centralne regije Melbourne. V zadnjih desetih letih je padlo število v osnovnih šolah za 22,000 učencev, kar je 50%. Kot rezultat tega osipa se pričakuje, da bo vpis v srednje šole v naslednjih letih zmanjšan za okoli 10,000, kar je nekako 60%.

Preračunavanja so pokazala, da šola z najmanj 400 učenci lahko zagotovi učinkovito in smotrno poučevanje s finančnimi sredstvi, ki so zdaj na razpolago. Še več izbire pa bodo imeli učenci na večjih šolah.

Vladna namera v Viktoriji, da ukine šole, ki nimajo dovolj učencev, je povzročila veliko polemike, protestov in učiteljskih stavk. Dosežen je bil začasni kompromis in odložena je odpustitev 800 učiteljev. Upajo, da se bo število učiteljev zreduciralo z upokojitvami, ostavkami in ne z odpustitvami. Že zdaj je precej šol, kjer ne morejo zaposliti vseh učiteljev. Nekaj jih bodo lahko premestili. Vlada nima dovolj denarja, da bi zaposlila vse učitelje. Gre tudi za poizkus reforme za dvig kvalitete učenja, ki se lahko izvede samo z razbremenitvijo učiteljev in zmanjšanimi razredi. Tako se bo lahko položaj v naslednjih letih še poslabšal.

Pouk slovenščine v Saturday School of Modern Languages, pa tudi v etničnih šolah pri verskih središčih in slovenskih društvih, z leti pada. To je lahko kriza dela slovenske skupnosti in je težko brez raziskovanja dati točne odgovore na vprašanja, zakaj se mladi ne učijo slovenščine, kaj rahlja etnično identiteto, zakaj naseljenec menja svojo etnično zavest in podobno.

Letos sta bila med šolskim letom ukinjena v Viktoriji dva razreda pouka slovenščine, ker je bil obisk premajhen. Učenci so lahko prestopili k pouku slovenščine v drugo šolo, kar pa je bilo za mnoge težavno. — Tudi SSML ima omejen proračun in ni mogoče imeti en razred samo z nekaj učenci, ko je za druge jezike toliko študentov, da vseh ne morejo sprejeti.

Letos so v Melbourneu v razredu gospe J. Ledinek -

Paddle maturirali trije študenti: David Persič iz Geelonga (ima namen študirati na Deakin univerzi), Anita Sankovič iz Reservoirja (nadaljuje študije na Footscray Institute of Technology) in Helena Toplak iz North Dandenonga (se bo prijavila za vpis na LaTrobe univerzi). Čestitamo! Maturanti so lahko ponosni na svoj uspeh in v veselje staršem ter vsem kul-

turno zavednim avstralskim naseljencem slovenskega porekla.

V prihodnjem šolskem letu gremo v Melbourne že v deseto leto pouka slovenščine v avstralskem šolskem sistemu in bomo to primerno proslavili. Proslavo bo pripravil odbor iz vrst bivših študentov, njihovih staršev in prosvetnih delavcev.

ALEKSANDRA L. CEFERIN

V lanski Matici pokojnih jih še ni bilo . . . Le kdo od nas bo prišel v prihodnjo?

Če zaslediš, da rojaka, umrlega v zadnjem letu, ni v seznamu, nam prosim sporoči, da ga vstavimo kasneje. Le tako bo Matica naših pokojnih čim popolnejša.

DEKLEVA BOŽENKA r. Tomaša
* 10.5.29 – Split
† 4.10.84 – Auchenflower (B), Qld.

KRANJC MARIO
* ? (51 let) – Postojna
† 5.10.84 – Innisfail, Qld.

GOLJA SYLVIA PAVLA
* 30.12.63 – ? Adel. SA
† 5.11.84 – ? Adel. SA

VONTA FRANK
* ? – Log pri Trojanah
† 11.11.84 – Woodville (A), SA

ČEBOKLI
* 4.2.21 – Stanovišče (Breginj)
† 20.11.84 – Liverpool (S), NSW

VRH ANDREJ
* 11.8.16 – Dol. Zemon pri Ill. B.
† 29.11.84 – Wodonga, Vic.

AUPIČ ANTON
* 18.2.44 – Semič
† 5.12.84 – W. Footscray (M), Vic.

CERKVENIK MARIO
* 16.9.17 – Škocjan (Divača)
† 9(?) .12.84 – Sunshine (M), Vic.

BREŠAN (Bresciani) MARIJA
r. Oblesčak
* 22.1.1891 – Tolmin
† 13.12.84 – Wantirna S. (M), Vic.

RAFOLF ALBIN
* 2.1.25 – Hoče pri Mariboru
† 15.12.84 – Surfers Par., Qld.

GRČMAN FRANC
* 30.1.17 – Kočevje
† 18.12.84 – ? Brisbane, Qld.

PLUT JOŽE
* 6.1.1887 – Vranoviči, Bela Kr.
† 22.12.84 – ? Brisbane, Qld.

GOLJA KRISTINA ROZA r. Kenda
* 15.7.35 – Logje pri Gorici
† 27.12.84 – Bowral, NSW

GOLJA EDVARD HENRIK
* 1.7.27 – Ljubinj pri Tolminu
† 29.12.84 – Bowral, NSW

JAKOB JOŽEF
* 8.3.05 – Vitanje
† 5.1.85 – W. Footscray (M), Vic.

PEVC STANKO
* 13.11.26 – Hrib pri Lukovici
† 5.1.85 – Canberra, ACT

URŠIČ DARINKA r. Pelikan
* 16.8.29 – Miren pri Gorici
† 16.1.85 – Kew (M), Vic.

CERKVENIK IVAN
* 15.1.15 – Škocjan (Divača)
† 17.1.85 – W. Footscray (M), Vic.

TIŠLER ALOJZ
* 1.9.32 – Oplotnica
† 27.1.85 – Newtown (G), Vic.

UDOVIČ BRUNO
* 14.4.34 – Kubed, Istra
† 27.1.85 – Geelong, Vic.

R. I. P.

ROLIH ANTONIJA r. Ferfila
* 5.2.06 – Senožeče
† 28.1.85 – Dandenong (M), Vic.

KOSMINA RAFAEL
* 14.8.06 – Gorjansko
† 6.2.85 – Mont Park (M), Vic.

NOVAK ALOJZIJ
* 20.6.10 – Tacen pod Šmarno g.
† 10.2.85 – Box Hill (M), Vic.

McCALLUM MILENA r. Fretze
* 11.6.53 – ?
† 13.2.85 – ? Sydney, NSW

ŠIMAT ALBINA r. Hudzar
* 11.2.21 – Maribor
† 15.2.85 – Dee Why (S), NSW

PAUŠIČ IVAN
* 8.5.15 – Stopnik pri Idriji
† 24.2.85 – Woori Yallock, Vic.

BAVDEK MARIJA r. Alešnik
* 27.12.12 – Poljana
pri Mokronogu
† 28.2.85 – W. Footscray (M), Vic.

BENKIČ TONI
* 26.9.37 – Vitrica, Goričko
† 1.3.85 – Glebe (S), NSW

KRIŽMAN IVANA r. Križman
* 13.3.01 – Tatre
† 6.3.85 – Dandenong (M), Vic.

GLUŠIČ ANTONIJA r. Lesjak
* 17.1.36 – Trebelno
† 13.3.85 – Melbourne, Vic.

- PAVIČ DANICA r. Brežič
* 29.6.29 – Postojna
† 29.3.85 – Canberra, ACT
- HABJAN VINKO
* 12.4.45 – Golnik
† 6.4.85 – Melbourne, Vic.
- BUHLER WALTER
* 18.9.23 – Švica
† 9.4.85 – Box Hill N. (M), Vic.
- GOLCMAN MARIJA
r. Kornhauser
* 1.1.28 – Domajinci, Prekm.
† 19.4.85 – Auburn (S), NSW
- COLJA MARIJA ANA r. Šerovič
* ? 09 – ?
† 20.4.85 – Liverpool (S), NSW
- MAZZITELLI ALEXANDER
* 14.10.06 – Alexandria, Egipt
† 20.4.85 – Kew (M), Vic.
- MUHVIČ JOHAN
* ? (73 let) – Kočevje
† 20.4.85 – Newcastle, NSW
- PAHOR MARIO
* 27.1.11 – Nova vas pri N. Gor.
† 20.4.85 – Bondi (S), NSW
- BENČIČ ŠTEFANIJA r. ?
* 6.9.06 – Roč (Blatna vas), Istra
† 20.4.85 – Warandyte, Vic.
- MARCINA JANEZ
* 19.4.34 – Želín,
Straža pri Cerknem
† 22 (23).6.85 – Carlton (M), Vic.
- MARUŠIČ FELICITA
VALERIJA r. ?
* ? (76 let) – Mirenski Grad
† 26.4.85 – Woodville (A), SA
- WAGNER FRANC
* 1.1.18 – Pobrežje pri Mar.
† 29.4.85 – Liverpool (S), NSW
- KOVAČIČ IVAN
* 19.11.09 – Sv. Lucija
† 19.5.85 – Woodville (A), SA
- PIRC MARTIN
* 2.11.35 – Kalce-Naklo
pri Krškem
† 23.5.85 – Coburg (M), Vic.
- BOLTE ALOJZ
* 9.5.12 – Vrh, Mirna na Dol.
† 29.5.85 – Doonside (S), NSW
- LAVRENČIČ FRANC
* ? – Logje pri Kobaridu
† 31.5.85 – ? Adelaide, SA
- ZADEL DIANA KAROLINA
* 25.3.63 – Deniliquin, NSW
† 1.6.85 – blizu Wangaratta, Vic.
- BLASUTIG ANTON
* 6.6.17 – Špeter Slovenov, Ben.
† 2.6.85 – Burwood (S), NSW
- SEVER ANDREJ
* ? (49 let) – Celje
† 6.6.85 – ? Adelaide, SA
- KATRINKA ANA r. Rudinski
* 27.7.13 – Subotica
† 16.6.85 – Fairfield (S), NSW
- PLIKIADIS LEOPOLDA r. Pirih
* 8.4.1896 – Cerovo na Goriškem
† 29.6.85 – Sydney, NSW
- MIHELIČ ROBERT
* 24.6.73 – Sydney, NSW
† 4.7.85 – Kogarah (S?), NSW
- O'SULLIVAN ANNMARIE
FRANCES
* 17.7.64 – Sydney, NSW
† 12.7.85 – ? NSW
- RUŠNIK MARTIN
* ? – Žreče pri Slov. Konjicah
† 15.7.85 – Fadden (C), ACT
- VRATARIČ VALENTIN
* 24.11.66 – Kropa
† 20.7.85 – ? ACT ?
- GASPARUT LEOPOLD
* 15.11.23 – Logje (Breginj)
† 25.7.85 – Liverpool (S), NSW
- KLEMENC FRANC
* 13.8.15 – Boračeva
(Slatina-Radenci)
† 29.7.85 – Katoomba, NSW
- COLJA ALBERTA r. Čebren
* 14.6.22 – Branik
† 6.8.85 – Fairfield (S), NSW
- MISLEJ VIKTORIJA r. ?
* ? – ?
† 15(?) .8.85 – Bondi (S), NSW
- SKOČIR ANTON
* ? 1910 – Vrsno pri Kobaridu
† 19.8.85 – Kilsyth (M), Vic.
- ILIJAŠ TEREZIJA r. Ujčič
* 25.8.10 – Račice
† 24.8.85 – Canterbury (S), NSW
- OBLAK VINKO
* 23.10.14 – Žirovski vrh
† 31.8.85 – W. Footcray (M), Vic.
- ČEČ ANTON
* 17.9.28 – Prestranek
† 5.9.85 – R. Melb. Hosp., Vic.
- WYKES (LAPAJNA) SILVIJA
r. Obidič
* 30.12.19 – Tržič
† 14.9.85 – Springwood, NSW
- ŠMOGAVEC FRANC
* 29.6.14 – pri Mariboru
† 21.9.85 – Moe, Vic.
- BUBNIČ (vd. MESARIČ) ANA
r. Benčak
* 17.6.29 – Bakovci, Prekmurje
† 29.9.85 – Traralgon, Vic.
- LONČAR BOŽO
* 26.7.33 – Vinkovci
† 2.10.85 – R. Melb. Hosp., Vic.
- PODGORNIK ALBIN
* 22.9.10 – Vrtovin pri N. Gor.
† 3.10.85 – Five Dock (S), NSW
- CENČIČ PAVEL
* 20.2.14 – Robedišče pri Gorici
† 19.10.85 – Concord W. (S), NSW
- VUGA BORIS
* 6.11.48 – Trst
† 21.10.85 – Brisbane, Qld.
- BARNES MAJA r. Arhar
* 1.1.53 – Ljubljana
† 27.10.85 – pri Canberri, NSW
- RAKUŠČEK SILVIJA r. Semper
* 18.4.44 – Kutina
† 28.10.85 – Fairfield (S), NSW
- BOGATAJ JANEZ
* 11.10.07 – Škofja Loka
† 3.11.85 – Sale, Vic.
- JERMAN ŠTEFANIJA r. Kreže
* 10.12.09 – Hrastnik
† 12.11.85 – W. Footscray (M), Vic.

Nekaj imen pokojnih, ki še niso prišla v Matico mrtvih, najdete na strani 308 (robnik) te številke!

SLOVENIJA

- res moja dežela?

ZGODILO se je torej, da je bila po skoraj štiridesetih letih spet maša na blejskem otoku, kjer kraljuje v cerkvi Marija. Bilo je torej spet velikošmarno žegnjenje, ki ga imajo v spominu starejši, in bilo, kakor je zapisala ena od novinark, praznično tisti dan na Bledu in v njegovi okolici.

Spretni in strokovno dobro podkovani propagandisti so nam, na priporočilo turističnih delavcev, ponudili v premislek geslo SLOVENIJA – MOJA DEŽELA. Z njim, in z vsemi akcijami, ki so s tem v zvezi, naj bi se Slovenci ovedeli svoje dežele, raja pod Triglavom, kakor je dejal pesnik, svoje kulture, naravne in gospodarske ter še katere dediščine. Vse to naj bi se odvijalo pod sončno zelenim lipovim listom, simbolom slovenstva.

“Družina” je v letošnji novomašni številki že prinesla ta simbol; lipove liste je bilo mogoče videti tudi na plakatu na cerkvenih vratih v turističnem kraju, ki je vabil krščanske turiste v tudi krščansko Slovenijo; kdor koli je že naročil ta tisk, škoda je, da ni plakat odsev zamisli celostne turistične propagande, ki naj bi se jo šli Slovenci.

Nedvomno je tudi slovenska Cerkev poklicana, čeprav morda doslej še ni bila povabljena, da pomaga sooblikovati globljo misel o nas in naši deželi. Kajti podjetje, ki je začeto in za katero kdo mislil, da je zgolj turistično propagandnega in informativnega značaja, je z geslom SLOVENIJA – MOJA DEŽELA začetek ovedanja o nas samih, kar imamo in kakšni smo; kar lahko torej pokažemo in ponudimo tujemu gostu in kakor se mu lahko damo s svojo človeško širino, slovensko zavestjo, pa tudi krščanskim izročilom.

Prav tu bi morala naša Cerkev ponuditi roko turističnim prizadevanjem. Moja dežela je res vse to, od dobrega do slabega, kar ponujajo lepaki, televizijski kratki filmi, časopisni oglasi in radijska poročila, toda moja dežela je tudi dežela z globokimi krščanskimi koreninami sredi Evrope. Saj ne bi morala naglas vpiti, kako krščanska dežela je, Bog ne daj! Toda pod sončnim lipovim listom bi bilo potrebno vedno željnemu tujcu, ki naj bi vedno bolj postajal naš prijatelj (ampak ne le zato, ker nam bo pustil devize in bo drugo leto prišel z debelejšim mošnjičkom in še s

svojim prijateljem, ki bo prav tako darežljivo puščal pri nas tuje denarje), pokazati, koliko krščanskih dragotin, ki so naša skupna last in tudi skupna usoda, pa naj bomo verni ali neverni, je skritih na koščku zemlje, ki ima sicer v nebo segajoče gore, temno zelene doline in skrivnostno tihe ravnine, pa boleče lep kras in sinje morje.

Kaj ne bi bilo prav, da bi pod tem lipovim listom obudili prenekateri običaj in resno vzeli katero od zapovedi (pa pustimo ob strani razne ohceti, pri katerih so krščanske prvine shlapele), kar je povezano s cerkvenimi prazniki, pri čemer je vrhunec sezone, se pravi poletje, prav tako darežljivo.

Le kako mora strmeti danes krščanski tujec (pa tudi če ni posebno krščanski, ve za marsikateri krščanski praznik), ki videva naše kmete, kako za veliki šmaren hitijo preoblikovati zemljo, namesto da bi si našli čas in se ji zahvalili za vse, kar jim je to leto že dala ali pa jim bo v svoji dobrotljivosti še naklonila do jeseni.

Moja dežela je tudi dežela romanj (čeravno po vsakem romanju ostanejo tudi smeti), proščeni, procesij in zahvale. Vsaj bila je, in slabo bomo predstavili to deželo in ljudi v njej, če bomo te stvari zamolčali. In če teh stvari ne znamo negovati sami, smo tej deželi naredili prav slabo uslugo, ker si kopljemo lastni grob, ko nimamo časa za premislek o sebi, za ovedanje svoje poti.

Moja dežela je tudi dežela zvonov, pesmi zvonov, ki je stoletja nosila prek hribov in dolin veselje in žalost ljudi.

In je moja dežela tudi dežela pasijonov, prvih gledaliških predstav na naših tleh, ki so ljudem z živo sliko približali Kristusovo trpljenje, da so laže razumeli tudi svojo lastno revščino in prenašali bolečino.

In je to dežela sto in sto cerkva in cerkvic, z umetninami preproste roke in mojstrskega čopiča okrašenih, od katerih premnoge torej komaj še živijo, pa bi imele marsikaj povedati. Najbolj bi bile vesele, če bi se vsaj kdaj v letu na trate okrog njih vrnili življenje, z dihom starosvetnega obarvano, pa s sodobno mislijo oplojeno.

Moja dežela je dežela praznovanja, krščanskega ali poganškega, in to je v nas. Zato bi bilo prav, ko bi

praznovanja zarisovali z manj ostrimi ideološkimi naboji, z več strpnosti in z upoštevanjem ter zajemanjem vsega tistega, kar nas je stoletja tudi pomagalo ohranjati. Saj nas ni ohranjalo zgolj vztrajanje na zemlji samo po sebi, temveč so nas ohranjale tudi vse drobne radosti, ki so jih prinesli prazniki, običaji, slika na cerkveni steni ali podoba Kristusove martre na ulici.

Vse to smo tudi bili, zaradi velikega strahu, da bi bili že jutri lahko lačni, pa smo z zemljo ravnali kot verniki: nismo ji rekali, naša si, moja si, rodi in da-

jaj! — prosili smo jo za blagoslov rasti, in poljubljali smo kamenje na božjih poteh, ker sta se nas usmilila Nebo in Zemlja.

Če bomo nekaj od teh prvin tudi dali v svojo misel, da je Slovenija moja dežela — moja, ker ni moja last, ampak dar, ki se ga smem veseliti, ga uživati in obogatenega izročati prihodnjim rodovom — bomo kristjani izpolnili svoje poslanstvo.

Dolžnost naše Cerkve je, da v moji deželi pod lipov list pride tudi njen glas in njena ponudba: včerajšnja, sedanja in prihodnja.

NACE POLAJNAR
/v Prilogi "Družine"/

ADVENTNI IN BOŽIČNI SPORED:

MERRYLANDS. — Začetek adventnega časa je s prvo adventno nedeljo, letos 1. decembra. Služba božja kot običajno ob nedeljah.

6. decembra, prvi petek, ob 7 uri zv. škofova maša za mladino s petjem mladinskega zbora "Zarja", ob osmih (po maši) pa srečanje škofa in p. provinciala z mladimi v dvorani.

7. decembra, prva sobota. Vigilna maša je to soboto izjemoma že ob šestih uri zvečer.

8. decembra, druga adventna nedelja. Ob 9.30 dopoldne škofova služba božja, blagoslov zvona in spominskega keliha. S to mašo je združeno slovo od našega gosta-škofa.

15. decembra, tretja adventna nedelja. Služba božja ob 9.30 dop., nato prihod Miklavža v dvorani in nastop otrok.

16. decembra, začetek božične devetdnevnice, ki traja do božične vigilijske, 24. decembra. Vsak večer ob sedmih sveta maša (le v nedeljo ob 9.30 dop.) in molitve v pripravo za božič.

22. decembra, četrta adventna nedelja. Služba božja ob 9.30 dopoldne.

25. decembra (sreda), BOŽIČ, ROJSTVO GOSPODOVO. Svete maše: polnočnica, ob 8, ob 9.30 in ob 11 uri dopoldne.

26. decembra (četrtek), praznik sv. Štefana. Sveta maša ob šestih uri zvečer.

29. decembra, nedelja po božiču. Praznik svete Družine. Sveta maša kot ob nedeljah.

31. decembra, torek, Silvestrovo. Zahvalna služba božja za konec leta ob sedmi uri zvečer.

1. januarja 1986 (sreda), NOVO LETO, PRAZNIK MATERE BOŽJE. Služba božja ob 9.30 dopoldne in ob sedmih zvečer.

CANBERRA ima slovensko mašo ob priliki obiska škofa Kvasa in provinciala p. Miha v nedeljo 1. decembra ob 11.30 dopoldne na običajnem kraju —

Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,
Fr. Ciril Božič, O. F. M.,
St. Raphael's Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
(P. O. Box 280, Merrylands, N. S. W., 2160)
Telefon: (02) 637 7147

Slovenske sestre — frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael's Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N. S. W., 2160
Telefon: (02) 682 5478

cerkev sv. Beda, Red Hill, A.C.T. Nato je srečanje rojakov z gostoma pri kosilu v dvorani tamkajšnjega slovenskega društva, Irving Street, Phillip, ACT. — Naslednja slovenska maša bo v nedeljo 15. decembra ob 11.30 dopoldne, nato pa na dan novega leta (sreda, 1. januarja) ob šestih uri zvečer.

WAGGA-WAGGA ima slovensko službo božjo v nedeljo 15. decembra ob šestih zvečer v sestriški kapeli na Mt. Erin.

FIGTREE ima slovensko mašo na nedeljo 8. decembra ob petih uri popoldne. Za to sveto mašo bosta prišla oba gosta. G. škof se bo poslovil od tamkajšnjih rojakov, ker naslednje dni odhaja iz Avstralije. — Naslednja služba božja bo v Figtree v nedeljo pred božičem, 22. decembra, ob petih popoldne, na sveti večer bo polnočnica, na dan novega leta pa slovenska maša ob štirih popoldne.

BRISBANE ima slovensko mašo na božični dan

Brisbanski Slovenci s škofom Kvasom pred kapelico v spomin rajnim, Na gričku "Planinke", 2. nov. 85.

(sreda, 25. decembra) ob šesti uri zvečer v običajni cerkvi v South Brisbane. Pred mašo bo prilika za sveto spoved.

SURFERS PARADISE ima slovensko mašo na dan sv. Štefana (četrtek, 26. decembra) ob deseti uri dopoldne v cerkvi sv. Vincencija na Pacific Hwy.

NEWCASTLE ima slovensko službo božjo na nedeljo po božiču, 29. decembra, ob šestih zvečer v Hamiltonu. Pred mašo prilika za spoved, po maši pa čajanka v dvorani.

ROJAKI V PERTHU, W. A., bodo imeli slovensko božično službo božjo na ŠTEFANOVO (četrtek, 26. decembra) v farni cerkvi, Osborne Park. Pred mašo prilika za sveto spoved.

POKOJNI.— V soboto dne 19. oktobra je na svojem domu v Concord West umel PAVEL CENČIČ. Rojen je bil 20. februarja 1914 v vasi Robedišče pri Gorici. Poročil se je v farni cerkvi Logje z Marijo Komonjar, v Avstralijo pa sta dospela leta 1949 na ladji "Gen. Stuart". Najprej je bil zaposlen v tovarni aluminija v Rosehillu, nato pa do upokojitve pri Gas Co. v Mortlake. Zadnja tri leta je bil bolan.

Cenčičevi so živeli v Fairfieldu, pozneje v Granville in končno v Concord. Imeli so veliko mero križev. Pred leti jim je umrl otrok, žena Marija že dolga leta boleha in je morala že preko številnih operacij, pokojnega Pavla pa je pred tremi leti zadela kap in ni bil od takrat več trdnega zdravlja. Vendar si je le toliko opomogel, da je lahko hodil in po svojih močeh pomagal bolni ženi. — Pogrebna maša je bila v farni cerkvi sv. Ambroža, Concord West, v četrtek 24. oktobra, po-

kopan pa je na katoliškem delu pokopališča Rookwood. Poleg žene je zapustil tudi hčerko Sonjo, ki je po poklicu učiteljica.

Dne 21. oktobra je v Brisbanu umrl BORIS VUGA. Rojen je bil 6. novembra 1948 v Trstu. V Avstralijo je prišel leta 1950 s staršema Cirilom in Gizelo Vuga. Oče Ciril, zdaj že pokojni, je bil prvi predsednik tamkajšnjega slovenskega društva "Planinka". Pokojni Boris je bil poročen s Kristino r. Riddell. Vzrok smrti je bila kap in edini znak zanjo nekaj dni preje bolečine v roki. — Pogrebna maša je bila v cerkvi Srca Jezusovega v Sandgate, pokopan pa je na Pinnaroo livadnem pokopališču v Aspley.

V nedeljo 27. oktobra je v bližini Yassa, N. S. W., v avtomobilski nesreči zaključila svoje življenje MAJA BARNES r. Arhar. Pokojnica je bila rojena v Ljubljani 1. januarja 1953 kot hčerka Josipa in Zlate Arhar. Krščena je bila v šentpeterski župniji. V Avstralijo je prišla junija 1972. Pred letom se je poročila v cerkvi sv. Patrika, Braddon, A. C. T., s Petrom Barnes in sta živela v Yassu. Pogrebne molitve so bile v isti cerkvi, kjer je bila poroka in opravil jih je isti duhovnik, ki je Majo in Petra pred letom dni poročil. Pokopana je bila na canberskem pokopališču. Poleg moža zapušča mater Zlato, ki živi v Canberri, doma pa še brata Saša in teto Marico.

Naslednji dan, v ponedeljek 28. oktobra, pa je na domu v sydneyskem okraju Fairfield umrla SILVIJA RAKUŠČEK r. Semper. Rojena je bila dne 18. aprila 1944 v Kutini na Hrvaškem. Leta 1963 jo je v cerkvi sv. Frančiška v Paddingtonu p. Odilo poročil s Francem Rakuščkom, ki je po rodu iz Dreznice. Pogreb-

na maša je bila v četrtek 30. oktobra v Čabramatti, grob pa je dobila na pokopališču v Liverpoolu. Poleg moža zapušča hčerke Marijo por. Hektor, Ano (18 let) in Angelo (15 let).

Iskreno sožalje vsem sorodnikom pokojnikov! Radi se jih spominjajmo v molitvi, zlasti pri sveti maši! Naj počivajo v miru božjem!

KRSTI – **Nicole Marie Cucek**, West Ryde, N.S.W. Oče Luciano, mati Sharon r. Powell. Botra sta bila **Robert Cucek** in **Natalie Starr**. – Merrylands, 20. oktobra 1985.

Adam Tovell, Kings Park, N. S. W. Oče Michael Alen, mati Rozi r. Obid. Botrovala sta **Frank Obid** in **Alison Parker**. – Merrylands, 2. novembra 1985.

Tanya Anita Kopše, Thornley, N.S.W. Oče Stanko, mati Majda r. Šut. Bostra sta bila **Janez** in **Neva Janž**. – Merrylands, 10. novembra 1985.

Novorojenčkom, staršem in botrom ter njih družinam iskrene čestitke!

POROKE – **Horvat Olga**, hčerka Franca in Olge r. Balažic, rojena v Sydneyu, krščena v Paddingtonu, in **Robert Tomislav Aščič**, sin Pile in Jurke r. Tokalič, rojen v Sydneyu in tudi krščen v Paddingtonu. Priči sta bila **Stephen** in **Lucy Aščič**. – Merrylands, 20. oktobra 1985.

Janez Penca, sin Mira in Ljudmile r. Osojnik, rojen v Canberri, krščen v O'Connor, ACT, in **Štefanija Forjanič**, hčerka Jožefa in Marte r. Gomboc, rojena v Mariboru in krščena v Apačah. Priči sta bila **Daniel Dinoko Eskinja** in **Marija Sonja Koren**. – Stolnica sv. Krištofa, Forrest, A.C.T., 26. oktobra 1985.

Anton Mihael Sirc, rojen, krščen in živeč v Wollongongu, sin Milana in Angele r. Mihalič, in **Gail Dianne Chapman**, hčerka Ronald in Margaret r. McGrath. Priči sta bila **Frank Gordon Sirc** in **Deborah Kay Tully**. – Figtree, 13. oktobra 1985.

Tereza Kodrun, rojena v Sydneyu in krščena v Paddingtonu, hčerka Franca in Marjete r. Opec, in **George James Thick**, rojen v Sydneyu in krščen v Kingsgrove, NSW, kot sin Edwarda in Mavis r. Storey. Priči sta bila **Christopher Thick** in **Jane Young**. – Merrylands, 9. novembra 1985.

Rossana Kerčmar, rojena v Wollongongu, hčerka Karla in Marije r. Lorenčak, in **Frank Vaccari**, rojen v Wollongongu kot sin Giovannija in Rite r. Parisotto. Priči sta bila **Claude Vaccari** in **Mimi Basile**. – Figtree, 10. novembra 1985.

Vsem parom naše iskrene čestitke z željo za obilico božjega blagoslova na življenjski poti!

P. VALERIJAN

Škof Kvas
in p. Valerijan
med sveto mašo
za brisbanske
Slovence.
1. nov. 1985.

Naš visoki gost, g. Jožef KVAS, bo zaključil svoj obisk med nami v sredo 11. decembra. Popoldne ob tretji uri bo jekleni ptič (Lufthansa, Flight 691) z njim iz sydneyanskega letališča odletel proti Evropi.

G. škofu želimo srečno pot in se mu še enkrat iz srca zahvaljujemo, da je prišel med nas. Po njem pošiljamo tople pozdrave vsem dragim rojakom v domovini, posebej pa vodstvu Cerkve na Slovenskem.

65-LETNICO slavi 14. novembra ljubljanski nadškof in metropolit **dr. Alojzij Šuštar**, ki s svojim neutrudnim delom in očetovsko besedo dela slovensko Cerkev vedno bolj navzočo v naši domači stvarnosti in družbi. Jubilant velja vsekakor za "evropskega človeka". Že prej kot duhovnik v Švici je bil tajnik Sveta evropskih škofovskih konferenc, danes pa je podpredsednik istega Sveta, znan po vsej Evropi in nadvse priljubljen predavatelj na različnih evropskih simpozijih. Vedno ga vabijo na vse strani in rad se odzove.

Tudi avstralski Slovenci nadškofu čestitamo k jubileju in mu želimo, da bi z božjo pomočjo še dolgo vrsto let vodil Cerkev na Slovenskem. In vedno se radi spominjamo njegovega obiska med nami pred slabimi tremi leti.

KRIŽ so postavili lani na pokopališču v Melincih v Prekmurju – v spomin svojim šestnajstim rojakom, ki so padli kot žrtve zadnje vojne. Dviga se nad lepim podstavkom z napisom na marmornati plošči. Ko pa ga je letos 20. oktobra ob navzočnosti domala vse vaške skupnosti blagoslovil pomožni škof dr. Jožef Smej, se je nenadoma začela huda gonja s strani odgovornih ljudi murskosoboškega družbenopolitičnega življenja. Vaščanom je bilo ukazano, da morajo v dveh dneh odstraniti ali spominsko ploščo ali pa križ. Ker tega niso storili, so tik pred letošnjim dnevom mrtvih poslani razbili ploščo z napisom. Na sestanku zastopnikov krajevne skupnosti, vaščanov in odgovornih mož iz Murske Sobote pa so morali vaščani poslušati same "tehtne" zagovore, zakaj plošča ne more biti skupaj s kulturnim znamenjem.

Vaščanom pa le še ne gre v glavo, kaj je naenkrat narobe, kar je bilo že celo leto prav. Komu gre v nos, če je križ ali kako drugo versko znamenje zaznamovano s spominom na žrtve zadnje vojne? Toliko bolj nerazumljivo je, če gre za njihovih šestnajst žrtev, ki so bili vsi globoko verni ljudje. In še: za ploščo s križem v njih spomin se je zedinila celotna vaška skupnost, v kateri je 99 odstotkov vernih ljudi.

Da, da, še se gode čudne stvari v naši mili domovini . . .

200-LETNICO praznuje ljubljanska frančiškanska župnija Marijinega oznanjenja nad Plečnikovim Tromostovjem. Za to priliko je jubilejno bogoslužje vodil

nadškof Šuštar, s kora pa ga je spremljal orkester z 80-članskim zborom domače župnije. Nadškof se je frančiškonom toplo zahvalil za vse, kar so v blagor duš storili v teh dveh stoletjih.

Ljubljansko frančiškansko župnijo (je ena od štirih, saj frančiškani oskrbujejo tudi župnije Vič, Šiško in Bežigrad) imenujejo nekateri "župnijo na prepihu" ali pa "servisno župnijo", saj se v njeno cerkev zatekajo po tolažbo mnogi, ki prihajajo mimo in spadajo v druge župnije. Zlasti pred prazniki imajo oo.frančiškani na tisoče spovedancev iz drugih delov mesta ter celo s podeželja.

Da ne bo kdo napak razumel: jubilej obsega samo 200-letnico frančiškanske župnije. Frančiškani so živeli v Ljubljani že dolgo dobo pred sprejemom prvega župnijskega skrbstva. Kot nam pove zgodovina, so prišli prvi Manjši bratje, tako so jih takrat imenovali, v Ljubljano že leta 1233, torej komaj nekaj let po smrti sv. Frančiška.

DRAGI so v Sloveniji prometni prekrški in kar veliko milijončkov iztržijo oblasti z njimi. Z dvanajstim oktobrom so pričele veljati nove in še višje kazni. Po 500 dinarjev bosta morala odšteti voznik in sopotnik, če ne bosta med vožnjo uporabljala varnostnega pasu. Vožnja v megli brez prižganih luči bo stala 2500 dinarjev, če pa se bi zaradi tega prekrška zgodila nesreča, zakon prevedeva kazni od 4 do 25 tisočakov, ali pa zapor do petdeset dni. Enake kazni čakajo tudi vinjene voznike. "Delo" ob tem poročilu dodaja, da se bodo bržkone med prekrškarji našli tudi takšni, ki jih višje denarne kazni ne bodo ovrnile od "vožnje po starem" . . .

TRADICIONALNA PRIZNANJA za najlepše urejene gorenjske kraje je podeljevala tudi letos Gorenjska turistična zveza. Najvišjo oceno (15,74 točk) je dobil Bled, druga je bila Kranjska gora (15,65), tretji pa Kranj (14,65). Med izletniško-turističnimi kraji so najbolje ocenili Rateče-Planico, za njo Bohinjsko Bistrico in nato Žirovnico. Med drugimi kraji so bili najlepše urejeni Podlublje, Šenčur in Ribno. Komisija za urejanje okolja je posebej pohvalila Rateče, ki dajejo vtis lepo urejene vasi z lepim mejnim prehodom v bližini ter čisto dolino planinskih skakalnic. Tudi Kranjska gora je bila pohvaljena kot precej lepša od lanske.

MARIBORSKO podjetje Snaga je za 9 milijonov dinarjev kupilo posebno vozilo za odvoz napačno parkiranih avtomobilov. Zanj so se v štajerski prestolici odločili zato, ker postaja parkiranje vedno manj urejeno in so celo delavci milice ob njem omagali. Kazen za odvoz avta je sedaj 3600 dinarjev, pa se bo kmalu občutno zvišala. V temu pride še 500 dinarjev

kazni za napačno parkiranje. Napačno parkiranje torej stane mariborskega voznika desetino mesečne plače, kar le ni malenkost.

SPOMINSKO PLOŠČO so v Dolenjskih Toplicah odkrili svojemu pokojnemu rojaku, kitajskemu misijonarju **p. Baptistu Turku**. Slovesnost je bila na predvečer letošnje misijonske nedelje, vodil pa jo je škof Lenič. Postavili so ploščo v cerkvi ob krstnem kamnu, kjer je bil dan po rojstvu (rojen je bil 29. oktobra 1874) veliki rojak krščen. P. Baptist je bil frančiškan in je odšel v kitajske misijone leta 1901. Umrl je v Hankowu pred božičem leta 1944 in je torej deloval nepretrgoma polnih 43 let z velikim uspehom. Bil je tako goreč v apostolskem delu, da je njegov škof ob neki priliki izjavil: "Če bi imel deset Baptistov, pa bi bilo dovolj za moj obsežni vikariat!"

Vsekakor štejemo p. Baptista med najodličnejše misijonarje prvih desetletij našega stoletja. Zaslužil je, da so se ga spomnili v rojstni župniji, kjer bo spominška plošča tudi vsem faranom v čast, da je iz njih srede izšel tako velik misijonar.

OD USTANOVITVE prve slovenske gimnazije je letos 21. septembra poteklo osem desetletij. To so bili Jegličevi Škofovi zavodi v Št. Vidu nad Ljubljano, ki so dali narodu dolgo vrsto duhovnikov in drugih izobražencev. Žal praznujejo jubilej "ob mrtvem truplu", kajti zavodi so bili podržavljeni in tako pomembno slovensko učilišče ne obstoja več. Poslopja so že leta 1941 zasedli Nemci, komunistični oblastniki pa so po vojni v njih zapirali in mučili, namesto da bi jih vrnili slovenski Cerkvi.

IDRIJA tudi proslavlja. Idrijčani so praznovanje 500-letnice svojega mesta postavili v daljši časovni razpon in obetajo razne spominške slovesnosti. Dne 15. oktobra so odkrili spominško ploščo svojemu rojaku, ljubljanskemu knezoškofu **Antonu Alojziju Wolfu**. Stala bo na kraju, kjer je bila njegova rojstna hiša. Škof Wolf (1782 – 1859) je bil založnik slovenske izdaje Svetega pisma in nemško-slovenskega ter slovensko-nemškega slovarja.

Idrija je postala daleč v preteklosti slavna po svo-

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOŠEŠKO PODJETJE

VIZZINI MEMORIALS

Verga Bros. Pty. Ltd.

9 TRAVALLA AVE., THOMASTOWN, VIC

Telefon: 359 5509.

doma: 470 4046 in 470 4095.

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.

Garancija za vsako delo!

jem rudniku živega srebra, saj je s to kovino nekoč zalagala vso srednjo Evropo.. Obenem je tudi kulturno bila zelo delovna. Prejšnji rodovi tega rudarskega mesta so dali Cerkvi 130 duhovnikov, slovenskemu narodu pa vrsto znanstvenikov, umetnikov, profesorjev in drugih kulturnih delavcev.

VAŽEN DOGODEK v slovenskem šolstvu je preobrazba pedagoške akademije v Mariboru v pedagoško fakulteto. Sprememba seveda ni samo v naslovu, saj bo s tem podaljšanje in povišanje izobraževanja osnovnošolskih učiteljev na fakultetno raven. Po besedah rektorja mariborske univerze bo s tem pedagoška fakulteta okrepila zlasti družboslovje in humanistiko kot doslej manj razviti na mariborski univerzi. Na pedagoško fakulteto se je letos vpisalo okrog 800 študentov, največ iz severovzhodne Slovenije in Koroške.

GORIČANKA piše v goriškem "Katoliškem glasu", kako jo je v dopustu po dolgem času zaneslo tudi v Ljubljano. Vtisi glavnega mesta Slovenije so bili "raznoliki in nenavadni": ". . . Najprej vtis, ko hodiš po mestu. Če bi ne vedela, da sem v glavnem mestu Slovenije, bi mislila, da sem se znašla nekje precej globoko na jugu države, saj na ulicah skoro ni slišati slovenske besede. Precej podobno je v restavracijah in kavarnah. Ob tem mi je nehote prišel na misel naziv, ki so ga za Ljubljano nekoč rabili naši pisatelji: 'Slovenske Atene' so jo imejvali. Kaj bi rekli zdaj, če bi se nenadoma pojavili sredi teh nekdanjih 'Slovenskih Aten'? – In že ko smo pri pisateljih: le kaj bi mislili o večjem delu sodobne slovenske literature? Ali res ni drugega kot samomori, prostaško izražanje, seks in večkrat tudi smešenje verskih čustev? In če s tako literaturo postrežejo tujcu, ki zaide na tečaje slovenskega jezika, kaj naj si misli o slovenski literaturi? Nekdo je na račun take literature dejal: 'To je zato, ker ljudje nimajo v življenju nobenega ideala več! . . .'

Prav isto sem že slišal od mnogih naših obiskovalcev domovine.

Se želite naučiti voziti avto?

ŠOFERSKI POUK

Vam z veseljem nudi

"FRANK'S AVTO ŠOLA"

32 THE BOULEVARD, FAIRFIELD WEST,

N.S.W., 2165

Telefon: 72 1583

K slikl:
Zoretova dva
na svoj praznik
med mladino

„Po zajtrku previjamo rane“

PRELISTAL sem mojo letošnjo pisarijo za "Misli". Samo v majski številki sem pisal "Po Marijinem vzoru". Drugače pa, kakor da je Cerkev domena moških! Pa ni! Spomnim se, kako nam je na fakulteti profesor dr. Franc Rode nekoč "pol za res, pol za hec" dejal: "Veste, zakaj je Cerkev vedno tako mladostna in privlačna? Zato, ker je ženskega spola!"

Ne bi zdaj rad pisal razprave o ženski v naši Cerkvi, o njenem neprecenljivem apostolskem delu. Samo kratek dnevniški in pogovorniški zapis bo to.

Dne 29. junija letos, na praznik sv. apostolov Petra in Pavla torej, sem bil v ljubljanski stolnici pri posvečenju novomašnikov. Med njimi sta bila tudi frančiškanska bogoslovca p. Stane Zore in p. Franci Kovše. Po slovesnosti v cerkvi smo se dobili v obednici frančiškanskega samostana: novomašnika, njuni starši, sestre in bratje, sorodniki in mi bratje frančiškani. Takšna srečanja so, vam rečem, prazniki veselja in vere.

Pri mizi na drugi strani zagledam prijazno mlado redovnico – sestro Cirilo Zore, rodno sestro novomašnika p. Staneta. Že dolgo let se pozna, kar je prišla pri svojih petnajstih, šestnajstih letih v Ljubljano. Mlada, resna deklica – danes naravna in simpatična redovnica Cirila. Pa še tako lepo ime ima!

Povabila me je na svoje večne zaobljube, ki jih bo naredila med novo mašo svojega brata p. Staneta. Žal tistega 14. julija nisem mogel porovati na njuno

slavje, kajti župnik moje rojstne župnije je isto nedeljo pripravil lepo srečanje duhovnikov in redovnic, ki smo od tam doma. In moja župnija Stopiče pri Novem mestu ima zdaj šest duhovnikov in pet redovnic, ker je vsekakor lep cvet vernosti mojih ljudi.

Ob zgledu sestre Cirile bi vam rad povedal dve stvari: prva je pogum mladosti, ki odgovori na božji klic po služenju; druga pa je, da bi vsaj malo začutili težo in pomembnost dela, ki ga za Cerkev in svet opravlja ženska.

Človek največ zve iz pogovora. In ker sem našel v zadnji številki revije "Srečanja" pogovor s s. Cirilo, ga vam ga vsaj delno posredujem. O sebi in o družini, iz katere izhaja, se je takole razgovorila: "Rodila sem se v družini, kjer smo bili štirje otroci. Oče je bil delavec. Bil je zaposlen v rudniku, mama pa je bila gospodinja in je bila vedno z nami. Poleg tega imamo doma majhno kmetijo, tako, da smo delo, njegovo lepojo in zahtevnost, lahko kmalu spoznali."

Povej nam, kako in kdaj si začutila, da te Bog kliče, da mu služiš kot redovna sestra? – Na to vprašanje težko točno odgovorim. Že proti koncu osnovne šole sem začutila božji klic, ki pa mi ni bil čisto jasen. Zelo mi je bila všeč redovna obleka moje tete, ki je usmiljenka. V globini svojega srca sem gojila željo, da bi tudi jaz nekoč nosila redovno obleko. Ko pa se je brat odločil za redovni poklic, je tudi v meni dozo-

Božja beseda

In ko je bil v hiši pri mizi v hiši Simona Gobavca, je prišla žena z alabastrno posodo na njegovo glavo. Nekateri pa so bili nejevoljni in so med seboj govorili: "Čemu ta potrata mazila? Saj bi se bilo to olje moglo prodati za več kot tristo denarjev in dati ubogim." In hudovali so se nad njim. Jezus pa je rekel: "Pustite jo! Kaj ji delate težave? Dobro delo je storila. Uboge imate namreč vedno med seboj in, kadar hočete, jih lahko pomagate. Če ne morete dobro storiti, mene pa nimate vedno. Kar je mogla, je storila; že vnaprej je mazila moje telo za pogreb. Resnično, povem vam: Kjer koli po vsem svetu se bo oznanjal ta evangelij, se bo spominjal na to, kar je ta storila, povedalo v njen spomin."

/ Mr 14, 3 – 9 /

rel sklep o odhodu od doma. Zakaj je bil ravno Frančišek tisti, ki me je pritegnil v redovno skupnost šolskih sester, ne vem.

Kaj ti v tvojem poklicu daje največ moči in poleta in kaj je tisto, kar te boli in prizadene? – "Vse, kar delate, delajte v slavo nebeškega Očeta." Moja prva misel zjutraj je, da se bom srečala z Njim v presveti evharistiji. Evharistija je središče mojega redovnega življenja. Od nje jemljem moč in polet. Vsak dan se združim z Njim in v globini svoje duše čutim besede: "Nasitil sem te s Seboj. Pošiljam te med svoje trpeče brate in sestre. Ponesi Me mednje, da tudi oni občutijo Mene v tebi." Eden poglavitnih vzrokov notranje bolečine pa je prav verska brezbržnost ali pa celo preklinjanje tistega, ki tem bolnikom hoče pomagati in jim olajšati bolečine.

Molitev poudarjamo kot tisto, kar daje zagon in pristnost našemu krščanskemu življenju. To mora za redovnice veljati še v večji meri. Kaj je zate molitev in kakšno mesto zavzema v tvojem življenju? – Že sama beseda "redovno življenje" je velikega pomena. Pove nam, da se je treba držati določenega reda, pravil. V skupnosti, kjer živim, imamo sestre urejeno skupno molitev. Usklajujemo jo z geslom: Moli in delaj! Molitev postavljamo na prvo mesto. Čutim, da brez molitve ne bi mogla vzdržati niti na delovnem mestu, še manj pa v redovnem življenju.

Sestre v redovnih skupnostih opravljate najrazličnejša dela. Kaj delaš ti? Povej nam, kako izgleda tvoj delovni dan? – Res je, da sestre opravljamo veliko najrazličnejših del. Zaposlene smo doma v gospodinjstvu, na kmetiji, v župnijskih pisarnah, uredništvu

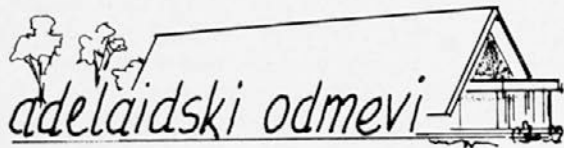
"Družine", na škofijah v Ljubljani, Mariboru, Beogradu, na nunciaturi v Beogradu. Veliko jih dela na pastoralnem področju kot katehistinje, nekaj nas je pa tudi medicinskih sester. Med njimi sem tudi jaz. Delam v domu upokojencev v Zrenjaninu v Srbiji.

Delovni dan začnemo zjutraj ob 4.15. Tako lahko pred šesto uro opravimo vsakodnevno premišljevanje, hvalnice in sveto mašo. Ob šestih začnemo delati pri bolnikih. Dviganje nepokretnih bolnikov iz postelje na stol, postiljanje, delitev zajtrka, hranjenje in delitev zdravil nam vzame kar precej časa. Tako me zajtrkujejo ob 9.30 dopoldne. Po zajtrku previjamo rane in dajemo drugo medicinsko pomoč. Kar nam ostane časa do kosila, pomagamo pri urejanju prostorov (sobe, hodniki). Ob pol enih popoldne imajo bolniki kosilo. Po kosilu jih uredimo za obiske in damo v postelje tiste, ki ne vzdržijo ves dan na stolu. Ob dveh se konča naš delovni dan v službi in spet poskrbimo najprej za dnevno molitveno uro, da osvežimo izčrpanega duha. Sledi naše kosilo, osebna molitev in delo po hiši. Ob šestih zvečer imamo večernice, rožni venec in večerjo. Po večerji si vsaka sestra čas uredi po svoje.

Živiš v okolju, ki ni katoliško. Kako sestre tam pričujete za Kristusa? – Naša skupnost živi v diaspori. Lahko bi rekli, da je v teh krajih samo brezverstvo. Ljudje so bogati. V svojem bogastvu vidijo svojega "boga". Industrija je v teh krajih razvita. Ljudje se spomnijo na Boga samo takrat, ko jih zadene kakšna nesreča. V takih trenutkih se čutijo zelo prizadete in iščejo vzroke v Bogu, zakaj jih je zadelo to in ono. Ker nas, sestre, zaradi dela, ki ga opravljamo, zelo cenijo, se obračajo na nas. Težko jim je včasih odgovoriti na vprašanja. Take in podobne probleme skušamo rešiti z molitvijo in zglednim življenjem. Kot sem že povedala, se trudimo čim bolj živeti po naukih katoliške vere, usklajujemo molitev in življenje. Ljudje zelo gledajo na to, kako se redovnica obnaša. Iz tega sklepajo, kako sestra živi. Zato moramo biti odprti evangelij. Večkrat se zavedamo svoje slabosti in bojimo se, da bi ljudje v nas spoznali napačen evangelij. Hvaležne pa smo Bogu, da smemo delati tu, kjer smo. Veliko naših bolnikov najde Boga v zadnjih trenutkih življenja. Sestre tudi redno hodimo v redovni obleki. (...) Lahko rečem, da morajo biti ljudje zreli, če hočejo živeti redovno življenje v okolju in na način, kot ga živimo me. – Biti moramo polne Boga in ne samo v besedah, ampak v globini duše, drugače bi bile kot "brneč zvon".

Tako z besedami sestre Cirile zaključujem svoj današnji zapis in ga posvečam vsem mladim iskalcem ob njihovem mednarodnem letu mladih, ki se bliža koncu. Bog daj, da bi bil še kdaj kje takšen praznik mladosti, kot je bil to pri Zoretovih na Selih nad Kamnikom, 14. julija letos!

P. CIRIL

**Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovene Mission,
51 Young Ave., W. Hindmarsh, S.A., 5007
(P. O. Box 159, Hindmarsh, S.A., 5007)
Telefon: (08) 46 9674**

NA drugo nedeljo v novembru je našo slovensko skupnost čakalo presenečenje – Rock maša. Za mladi rod je bil ta moderni način petja pri bogoslužju nekaj prijetnega, za starejša ušesa, vajena tradicionalnega petja v cerkvi, pa nekoliko premoderno. No, kakor koli že, v svetem pismu SZ najdemo, da so Boga slavili z različnimi instrumenti. Takrat prav gotovo še ni bilo orgel, kakršne danes poznamo in jih ima domala vsaka cerkev. Kakor tudi drugi vatikanski cerkveni zbor s svojimi smernicami ni bil vsem po volji, tako je tudi z moderno glasbo pri liturgiji. Lahko pa rečem, da smo vsi prisotni morali občudovati mladino, kako po svoje, pa vendar globoko zna misliti. Skoraj bi lahko rekeli, da vsebina pesmi presega naše tradicionalne pesmi. Ob tem je treba imeti vero in dar molitve.

Rad bi se tu posebej zahvalil Ahlinovi Ančki, ki je vodila organizacijsko stran te Rock-maše. Saj je po njeni zaslugi prišla skupina mladih, ki redno vsako nedeljo igrajo in pojejo pri mladinski maši v stolnici, tudi v našo skupnost. Seveda pa so tudi naši mladi bili na razpolago in takoj pripravljeni priskočiti na pomoč. Brez njih sodelovanja ne bi bilo tako doživeto.

Posebno pozornost je vzbudila dramatisirana pridi-ga, ki so jo odlično izvedli Ahlinova Ančka in Rozi, Poklarjeva Rosemary in Silvana ter naš redni sodelavec Valenčičev Tomaž. Za vse nas je bil ta nastop ne-

kaj novega in morda tudi ideja za druge mlade, da bodo kdaj v prihodnje sami kaj podobnega organizirali ter nam predstavili.

Vsem, ki ste na kakršen koli način sodelovali in doprinesli svoj delež, iskrena zahvala!

Dne 13. septembra sta v naši cerkvi sklenila zakonsko zvezo nevesta **Vera Komar** in ženin **Stanislav Drozdek**. Mlademu paru želimo na skupni življenjski poti obilje božjega blagoslova ter medsebojnega razumevanja!

Na drugo adventno nedeljo – 8. decembra – bo po maši našo skupnost obiskal sveti Miklavž. Prav je, da to lepo slovensko tradicijo ohranimo. Njen namen je v nas poživljati darežljivost, obenem pa razveseliti naše najmlajše, ki že težko čakajo Miklavževega prihoda in obdarovanja. Starši ste vabljeni, da pripeljete svoje malčke v slovensko versko središče Svete Družine na Miklavževanje.

Verouka za našo starejšo skupino v decembru ne bo, pač pa bomo za božične praznike naredili jaslice, da bo tako božič čim bolj domač in nepozabno doživetje za nas vse.

Slovenska radijska oddaja v priredbi našega verskega središča je vsako drugo in zadnjo sredo v mesecu: zvečer ob osmi uri, na valovih etnične radijske postaje 5 EBIFM. Poslušajte jo!

Spored obiska visokih gostov – škofa Kvasa in patera provinciala Miha dr. Vovka – sem objavil v prejšnji številki. Upam, da se bosta med nami dobro počutila.

Tu pa dodajam še nekaj posebnega – če mi ne bo urednik slike s poročilom ukradel ter objavil v Kotičku naših mladih. (Da, prav to sem naredil: zadnji del odmevov iz Adelaide boste našli na strani 316 te številke, ki je posebej posvečena mladini. - Op.ur.)

P. JANEZ

ZASUTA USTA

Nekje pokopališče je na hribu,
brez križev, rož, grobovi sami,
in prek razpadlega zidu rumena trta,
ki išče luč z ugaslimi rokami.

Ležim v globini tiho, tiho,
v dolini mrzel je večer in pust.
Pri meni noč je in mi sveti.
Joj, lep je molk s prstjo zasutih ust!

France Balantič

Desem dveh src

Prevedel Silvester Čuk
Ilustriral Lojze Perko

roman

(Osemindvajseto poglavje: DVA PORTRETA)

Glas sestre Rosemary je opisoval sliki do podrobnosti. Nazadnje je rekla: »Všeč mi je misel, da je cvetje-na prvi sliki v popju, na drugi pa že povsem razcveteno.«

Garth se je zbral in se nasmehnil: »Res, pohvaliti vas moram, da ste opazili to podrobnost. Prav, slik ne bova uničila takoj zdaj. Ko sva jih našla, se nikamor ne mudi. Prosim vas, bodite tako dobri, poiščite nekaj pol papirja in zavijte sliki, napišite na zavoj NE ODPIRAJ ter recite stari Margery, naj ju odnese nazaj v atelje. Tako ju bom sam brez težave našel, kadar se mi bo zahotelo.«

»To mi je zelo ljubo,« je odvrnila sestra Rosemary. »Morda bo tista grda žena...«

»Ne prenesem, da o njej govorite tako!« je vzkliknil Garth ognjevit. »Ne vem, kaj je sama mislila o svojem obrazu in ne vem, kakšen vtis bi naredila na vas, lahko vam povem samo to: njen obraz je edina stvar, ki zdaj sije v moji temi. Vse lepote, ki sem jih slikal in jih občudoval, izginjajo iz mojega spomina, samo njen obraz ostaja: ves miren, veder, nežen in lep. Vedno je pred menoj in boli me, če kdo, ki je videl samo sliko tega obraza, ki so jo naredile moje roke, sodi, da je grd...«

»Oprostite,« je rekla skesano sestra Rosemary. »Nisem vas hotela žaliti, gospod Dalmain. Ali vam smem zaupati sklep, ki sem ga naredila, ko sem v vašem ateljeju opazovala ti dve sliki? Prisilila bom svoj napuh, da se poniža, iskreno in skesano bom pisala svojemu prijatelju. Mislite, da me bo razumel? Ali mi bo odpustil?«

Garth se je nasmehnil. Skušal si je predstavljati lepi obrazek sestre Rosemary in dejal je: »Vaš prijatelj bi moral biti popolnoma brez srca, če vam ne bi odpustil!«

DEVETINDVAJSETO POGLAVJE

PRIJETEN VEČER

Tisti večer sta prvokrat skupaj jedla pri okrogli mizi. Ta večerja je bila pravi in popolni uspeh; vse male zvijače sestre Rosemary so se na Garthovo veliko zadovoljstvo popolnoma obnesle. Napetost, ki je vladala popoldne, se je prelila v sproščeno veselje.

BERNARDOVEMU TISKOVNEMU SKLADU ZA NAŠE "MISLI":

\$76.— Maria in Slavko Novak; \$32.— Rozina Tkalčevič; \$26.— Zlatko Škoda; \$24.— Zvonko Bezjak; \$20.— Ivan Lapuh (namesto venca na grob Anici Bubnič in Božotu Lončarju), Zlata Arhar, Gina Gesmundo; \$14.— Rudi Jaksetič, Julij Pretnar, Branko Lenščak, Josip Rakušček, Ignac Valenčič, Helena Van de Laak, Magda Hreščak, Vinko Čoper ml.; \$12.— Marija Osolnik, Marija Vogrin, Slava Fatovič; \$11.— Alojz Butinar; \$10.— Roman Uršič, Franc in Antonija Šabec, Jožef Čelhar, Stanko Gruntar; \$9.— Alojz Brne; \$8.— Vlado Kutin, Alojz Poklar, Vida Kaiser, Vlado Menart; \$7.— Marija Vončina; \$6.— Kiwi (Qld.), Jadranka Rutar; \$4.— Franc Zadel, Maria Montebruno, Zorka Osonker, Ivanka Bajt, A. G. Robnik, Rihard Twrdy, Herman Hafner; \$3.— Antonija Sankovič; \$2.— Rihard Bogatec, Ciril in Anita Košorok, Mihael Ulčej, Slavko Koprivnik, Davorina Gustinčič; \$1.50 Dora Srebroff.

NAŠIM POSINOVLJENIM AFRIŠKIM MISIJONARJEM:

\$150.— Franc Rožanc (od avtobusne vožnje v Bathurst); \$100.— druž. Janez Burgar (namesto 'party' ob prvem obhajilu hčerke), S. F. R.; \$50.— druž. A. Šabec, N. N. (lačni), Damian Fortuna, N. N. (lačni); \$40.— Roman Uršič (za avto p. Hugonu); \$31.— Lojzka Jug (za lačne); \$20.— Elizabeta Kenda, J. Krušec (za lačne namesto cvetja na grob Ani Bubnič), Tinka Urh (namesto venca na grob dr. Pavlu Robiču), N. N. (za lačne), Ivanka Bajt z družino, ACT (namesto božičnih voščil prijateljem in znancom); \$10.— N. N. (za avto p. Hugonu), Nežka Jesenko, Dušan Vran, Lucija Miklavc (za lačne), J. & R. T. (v spomin pokojnim); \$ 6.— Tereza Ferencz (za lačne); \$5.— Helena Carnana.

MATERI TEREZIJI V INDIJO:

\$29.— N. N. (za lačne otroke);
\$10.— Danila Pirjavec.

DOBROTIKOM
BOG POVRNI!

**ZA SLEDEČA IMENA
SMO ZVEDELI ŠELE ZDAJ
IN JIH DODAJAMO
NAŠI "MATICI POKOJNIH":**

CAHARIJA FRANC

* 13.7.21 – Leskovec

† 13.7.84 – R. Melb. Hosp., Vic.

FERFILA LYDIA SONIA

* 12.6.63 – Melbourne, Vic.

† 22.8.84 – Manjimup, WA

B-ORGU BENJAMIN

* ? 1914 – ?

† 7.1.77 – ? Qld.

RIBARIČ ANTON

* ? – ?

† 12.2.77 – ? Qld.

RIBARIČ VESNA

* ? – ?

† 12.2.77 – ? Qld.

R. I. P.

STARČKOVA

POMLAD

(Po narodnem motivu)

Prišla je pomlad.

Sonček je ves zlat,

ročice cveto,

ptičice pojo –

moje srce je pa žalostno.

Morda jutri že

v grob me polože.

Rož ne bom več bral,

vrtec bo molčal,

jaz pa bom spokojno

v grobu spal . . .

Morda kdaj čez grič

prileti kak ptič,

sede na moj grob

kakor grobokop

in zapoje mi

pesem davnih dni,

ko sem sam vesel

v ptički žvižgal, pel.

Pridi, ptiček - brat,

k meni vasovat,

da ne bom tak sam

v grobu ležal tam!

Mirko Kunčič

Jane je spretno postavila nekaj vprašanj, da je Gartha pripravila do tega, da je začel pripovedovati anekdote o vojvodinji in njenih priljubljenih živalih. Ob overdenskih dogodivščinah je večkrat omenjal ime Jane Champion in oba sta v tem resnično uživala. Ko je odkrivala, kako častno mesto ima v srcu Gartha Dalmaina, je Jane začutila globoko ganjenost. Dobivala je vtis, da ji pač ne bo pretežko spet zavzeti prvo mesto v tem srcu, ko bodo padle pregreje nespornazuma.

Po obedu je mladi mož dolgo časa sedel pri klavirju in napolnil sobo s prijetno glasbo. Enkrat ali dvakrat je preigral tudi uvodne akorde »Rožnega venca«, pa je naglo skočil na druge motive. Zdelo se je, kot da ga ta melodija tlači kot neka mora, ki jo je treba čimprej odgnati.

Ko je vstal od klavirja in se ob rdeči vrvici vrnil na svoj naslanjač, je sestra Rosemary proseče dejala: »Gospod Dalmain, ali bi mogli dovoliti, da ob koncu tedna za nekaj dni odpotujem?«

»Oh zakaj? Kam hočete? Za koliko časa? Dobro vem, da bi po vseh teh dokazih važe požrtvovalnosti moral reči: 'Vsekakor smete! To se razume samo po sebi!' toda tega prav res na noben način ne morem reči. Še v sanjah si namreč ne morete predstavljati, kako pusto se mi je zdelo življenje brez vas med tistim vašim vikendom! Čeprav je bil ob meni Brand, se mi je zdelo, da vas ni cel mesec! Vsekakor je tudi vaša krivda . . . da ste mi postali tako potrebni . . .«

Sestra Rosemary se je nasmehnila.

»Mislim, da ne bi bila odsotna prav dolgo. Vrnila bi se kmalu, če seveda želite, da se sploh vrnem. Drevi bom napisala pismo, o katerem sem vam pripovedovala, jutri pa ga bom odposlala. Zdi se mi potrebno, da pismo spremljam od blizu, torej moram biti pri mojem prijatelju, ko bo prejel moje pismo ali vsaj kmalu potem. Upam namreč, da si bo zaželel moje navzočnosti, ko bo prebral mojo obrazložitev. Danes je ponedeljek — ali smem odpotovati v četrtek?«

Ubogi Garth je bil videti do kraja pobit.

»Mar imajo vse bolničarke navado, da hodijo opazovat, kako so njihovi ljubljani sprejeli njihova pisma?« je vprašal z nekim prijateljskim posmehom.

»Ne, gospod, bolničarke sploh nimajo te navade; gre le za izjemen primer,« je dejala sestra Rosemary resno.

»Brzovjavil bom Brandu.«

»Poslal vam bo sposobnejšo sestro, na katero se boste lahko trdno zanesli.«

»O ti hudobno ženšče!« ji je požugal Garth. »Ko bi bila tu miss Champion, bi vas pošteno premikastila! Cisto natanko veste, da ste nezamenljivi!«

»Predobri ste, da me tako sodite,« je z velikim spoštovanjem govorila sestra Rosemary in takoj pristavila: »Ali ima miss Champion navado mikastiti ljudi?«

»Da, če ji kdo gre na živce, pravi, da bi ga najraje premikastila.«

»Pa je miss Champion tudi tako močna, da bi to grož-

njo lahko uresničila?»

»Vsekakor bi to lahko naredila, če bi le hotela, toda tega nikdar ne bo storila, ker je je sama dobrotu in odpuščanje.«

Sestra Rosemary se je nekoliko nervozno nasmehnila.

»Na, prišel je Simpson, da vas spravi v posteljo. Večer je prav hitro minil. Torej sva dogovorjena? V četrtek lahko odpotujem?«

»Brez moči sem in nad vami nimam oblasti, da bi vam rekel ne. Toda denimo, da se vi ne vrnete? Kaj potem?«

»Brzjavili boste doktorju Brandu, mar ne?«

»Res se mi zdi, da bi me radi zapustili,« je očitajoče dejal Garth.

Sestra Rosemary se je še enkrat nasmehnila in se umaknila Garthovim iztegnjenim rokam.

Ko je ta večer zaprla poštno vrečo in jo izročila Simpsonu, je vanjo dala še dve pismi: eno je nosilo naslov Georgine, vojvodinja meldrunska, Portland Place, drugo pa sir Deryck Brand, Wimpole Street. Na obe pismi je pripisala: »Če naslovljenca slučajno ni doma, pošljite takoj za njim.«

/Nadaljevanje sledi/

KRŠČANSKO ZAUPANJE je več kot zgolj pričakovanje nečesa od prihodnosti. Pomeni namreč, da iz moči, ki jo daje vera, premagamo človeški pra-strah. Pra-strah je danes zajel veliko ljudi: temni občutek nesmisla življenja, strah pred neuspehom, pred polomom, pred smrtjo; strah, da bi bil osamljen, da ne bi bil zavarovan, sprejet, ljubljen . . . Kristjan premaguje ta človeški pra-strah s svojo temeljno odločitvijo za Boga. Strah, ki izvira iz občutka popolnega nesmisla življenja in zgodovine sveta, je premagan z vero v zavarovanost, ki jo daje Bog . . .

Pogum, da si kristjan, pomeni biti drugačen, pogum, da se od drugih razlikuješ. To pa danes ni lahko . . . V današnji družbi prevladuje težnja, da delamo po istem kopitu, tako kot drugi . . .

(Kardinal Jožef Höffner)

Vinogradi
v Češnjicah
pri Trški gori
čakajo pomladi . . .

SLOVENSKE NARODNE PESMI

je naslov knjižice, ki je bila izdana v oktobru. To je zbirka 25 znanih slovenskih ljudskih pesmi, namenjena učencem, da berejo in se ob poslušanju kasete naučijo melodijo in besedilo. Pesmi, s poudarjeno čisto izgovorjavo, poje Ileana Bratuž-Kocjan, pri klavirju pa jo spremlja Borut Lesjak. Zbirko je uredila Aleksandra L. Ceferin.

Pesmi so različne glede na vsebino in izraze, v bolj ali manj znanih priredbah. Besedilo je prilagojeno navadnemu knjižnemu načinu pisave, da bralci ne bi imeli težave z razumevanjem slovenskih narečij. Pesmi so kratke. Pri nekaj daljših pesmih so zapisane in zapete le prve kitice, da tako ni preveč ponavljanja. Urediteljica se je izognila naslovom in so vse pesmi označene z začetnim verzom, ki je značilen, če že ne toliko za vsebino pesmi, vsekakor pa za izvirni napev. So pesmi domačih krajev, ki jih je pela vsaka generacija in so del slovenske kulturne dediščine, ki jo je vredno ceniti in ohranjati. Slovenci so vedno radi prepevali.

Smo pa v času, ko nekaterim pesem ne pomeni mnogo, imajo predsodke in podobno. Prav med naseljenci so lahko taki, ki niso imeli dovolj možnosti, da bi jo gojili. Ti bodo našli v narodni pesmi preprosto, veselo, žalostno, šegavo, dobrohotno in vse drugo, kar dela življenje lažje in lepše.

Knjižica je namenjena mladim in jo bo s pridom lahko uporabil vsak, v šoli ali doma. Tako bo premoščena dosedanja vrzel. Če se ni naučil otrok teh starih pesmi od matere ali v pevskem zboru, skoraj ni bilo priložnosti za ubrano petje.

Knjižica "Slovenske narodne pesmi" skupaj s kaseto stane šest dolarjev. Izdajo so podprle avstralske šolske oblasti. Naroči in kupi se lahko pri Slovenski knjižnici BARAGA HOUSE, P. O. Box 197, KEW, Victoria 3101. So pa tudi na razpolago pri slovenskih verskih in kulturnih središčih v Sydneyu ter Adelaidi in pri slovenskih klubih.

D. C.

SLOVENCI OD DAVNIH ČASOV

ali THE SLOVENIANS FROM THE EARLIEST TIMES – Illustrated Story of Slovenia, je naslov v angleščini pisane knjige, ki je izšla oktobra meseca v Melbournu. Opisana je zgodovina Slovencev od prvih začetkov do pričetka današnje Jugoslavije. Ena izmed posebnosti knjige je v obsežnem navajanju zgodovinskih virov kot so kipi, napisi, risbe, portreti, listine, karte, fotografije in podobno.

Draga Gelt je napisala knjigo za potomce slovenskih emigrantov in za vse angleško govoreče, ki se zanimajo za zgodovino Slovenije. Pričakuje se, da jo bo s pridom lahko vzel vsak v roke in našel v njej poučne zanimivosti.

Avtorica Draga Gelt je učiteljica, izšolana v Sloveniji. Okoli dvajset let živi v Melbournu. Tukaj je zelo aktivna kot pisateljica in slikarka. Poklicno je zaposlena kot tehnična risarka, ob vikendih uči slovenščino in folkloro ter organizira društvene kulturne prireditve. Poročena je s Slovincem in ima dva otoka.

Knjigo je založil Koordinacijski Odbor Slovenskih Organizacij Viktorije (P. O. Box 185, ELTHAM, Vic. 3095) kot knjigo monumentalne vrednosti in prispevek proslavitve 150-letnice Viktorije.

Knjiga je lepo v trdo platno vezana in na dobrem papirju. Obsega 216 strani in ima okrog 380 ilustracij. Tisk slovenske tiskarne – "Distinction Printing". Prodajna cena je dvajset dolarjev in je na razpolago pri slovenskih društvih in Baragovi knjižnici, ali pa se naroči naravnost pri založniku (poština še posebej).

Predgovor knjigi s priporočilom je napisal bivši avstralski federalni senator Milivoj Lajovic iz Sydneya, politična osebnost slovenskega etničnega porekla.

Po vsebini je knjiga razdeljena na poglavja:

I. BEFORE THE SLAVS (stran 1 – 19). Opisuje prazgodovino, rimsko dobo in selitve narodov na današnjem ozemlju pred prihodom Slovencev.

II. ORIGIN OF SLAVS (20 in 21): Izvor in preselejevanje.

III. THE NEW LAND (22 – 27): Naselitev. Karantanja.

IV. CHRISTIANITY AND THE SLOVENIANS (28 – 37). Pokristjanjenje Slovencev in izguba narodne samostojnosti.

V. NEW WAYS FOR NEW TIMES (38 – 53). Fevdalizem, ponemčevanje, razvoj mest in trgovine.

VI. POLITICS, PLAGUE AND INVASION (54 – 70). Nadvlada Habsburžanov, epidemija kug, turški vpadi.

VII. NATIONALISM AND STRUGGLE FOR FREEDOM (71 – 92). Doba kmečkih uporov, slovenski protestantizem, protireformacija, dvig slovenske prosvete in upravne reforme.

VIII. MORE WARS (93 – 100). Francoska revolucija, ilirske province, začetki slovenskega narodnega prebujanja.

IX. THE HUNGER FOR KNOWLEDGE (101 – 118). Slovenska posvetna književnost, industrializacija in gradnja železnic.

X. A LIGHT ON HORIZON (119 – 124). Doba Prešerna, Slomška in sodelavcev, revolucionarno leto 1948, zahteve za Zedinjeno Slovenijo, začetki političnih strank, društev, časopisov.

XI. NEW BEGINNINGS (125 – 128). Prva svetovna vojna, majska deklaracija, kraljevina Srbov, Hrvatov in Slovencev, diktatura. Druga svetovna vojna, okupacija, odpor, formiranje Federativne ljudske republike Jugoslavije.

XII. MOSAIC OF TRADITION (129 – 164): Opisi značilnih slovenskih kmečkih hiš, poslopjij, čebelnjakov; pobožna znamenja, freske; slovenske narodne pesmi in plesi; ljudske noše in ročna dela; praznovanja, običaji in vraže; tradicionalne jedi in pijače.

Sledijo DODATKI (165 – 175): 1. Slovani in Anti. 2. Brižinski spomeniki. 3. Sv. Metod. 4. Urbarji. 5. Pregled slovenske literature od Trubarja do Potrča (*1913).

Knjigo zaključujejo (176 – 210): dva zemljevida, bibliografija, lista ilustracij in virov, kazalo in zahvala avtorja.

PRIJATELJ ZGODOVINE

Ni tako nedolžna stvar pozabiti materin jezik, da ne bi bile s tem ogrožene tudi mnoge druge vrednote: povezanost z lastnimi koreninami in preteklostjo, z brati po krvi in veri, prva človeška in verska izkustva in še marsikaj. Ob 1100-letnici smrti sv. Metoda, ki jo letos praznujemo, še bolj spoznavamo vrednote naroda in jezika, tudi oznanjevanja v materinem jeziku, kot občečloveški in krščanski vrednoti . . .

Jezik je bil vsa stoletja najvišje znamenje narodove biti, najdražja dota, ki so nam jo darovali predniki. . .

Danes je pri slovenskem človeku oslabela zavest o jeziku kot najdragocenejši kulturni vrednoti. . . Moral bi priti kakšen Trubar, Slomšek, Prešeren ali Cankar, ki bi zdramil našo jezikovno, duhovno in nacionalno brezbržnost ter ponovno odkril slovenski jezik kot najmočnejše potrdilo narodne samobitnosti. (Družina)

Ker je novembrska številka tako pozna in božična morda ne bo prišla pravočasno v vse domove, bom posnemal p. Valerijana in tudi za Viktorijo že zdaj objavil **LETOŠNJI BOŽIČNI SPORED**:

MELBOURNE: Lepa prilika za božično spoved bo že na nedeljo pred prazniki (22. dec.) pred obema mašama. Na vigilijo božiča (24. dec.) bo prilika ves dan, samo pokličite patra v Baragovem domu. Na sve-ti večer bo spovedovanje do deset minut pred ponoč-jo in tudi po ponočnici, če bo še kaj spovedancev. Za letošnje praznike bo med nami p. provincial Miha – izrabite priliko za dobro božično spoved!

Na **vigilijo božiča (torek, 24. dec.)** točno opolnoči procesija z Jezuščkom k jasicam v votlini. Blagoslov jasic, nato slovesna polnočnica na prostem. (Le v primeru dežja bomo seveda v cerkvi.) – Zopet bom izrekel prošnjo možem in mladini, naj se vsi pridruži-jo ostalim in sodelujejo pri bogoslužju. Postajanje o-koli cerkve med razgovorom, smehom in kajenjem ni udeležba, obenem pa to zelo moti druge, ki so prišli s pravim namenom. Pa tudi mlajši se zastrupljajo z isto nelepo navado. Komur ni za sodelovanje z božično mašo, naj raje ostane doma!

Božič, sreda (25. dec.): Maše ob osmih, desetih in ob petih popoldne. Deseta maša bo v lepem vremenu na prostem pri jasicah v votlini. Pred mašami spove-dovanje.

Štefanovo, četrtek (26. dec.): Maši ob osmih in in ob desetih ter tudi prilika za spoved.

Nedelja po božiču, Sveta Družina (29. dec.) ima nedeljski urnik maš.

Na **Silvestrovo, torek (31. dec.)** se bomo pri večer-ni maši ob sedmih zahvalili za vse številne prejete do-brote leta.

Novo leto, s r e d a (1. jan.): Maše ob osmih, dese-tih (v lepem vremenu pred jasicami v votlini) in ob petih popoldne. Pred mašami spovedovanje.

ST. ALBANS in okolica (Sunshine, North in West Sunshine, Keilor in East Keilor, Avondale Heights, Deer Park . . .): prilika za slovensko božično spoved bo v ponedeljek pred prazniki (23. dec.) od sedmih do osmih zvečer v cerkvi Srca Jezusovega.

GEELONG in okolica: slovensko spovedovanje bo na ponedeljek pred božičem (23. dec.) od šestih do sed-mih zvečer v cerkvi sv. Družine, Bellpark.

SPRINGVALE in okolica (Mulgrave, Noble Park, Clayton, Oakleigh, Dandenong . . .): k slovenski spo-vedi lahko pridete v soboto pred božičem (21. dec.) od 5.30 do 6.30 zvečer, cerkev sv. Jožefa.

NORTH ALTONA in okolica (Footscray, Spotswood, Altona, Altona Meadows, Newport, Williamstown. . .)

Fr. Basil A. Valentine, O. F. M.,

*SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,
Baraga House, 19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 8118 in (03) 861 7787*

*Slovenske sestre – frančiškanke Brezmadežne
Slomšek House, 4 Cameron Ct., Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 9874*

ima slovensko spovedovanje prav tako na soboto pred božičem (21. dec.) od 5.30 do 6.30 zvečer. Cerkev sv. Leona Velikega.

MORWELL in okolica ima svojo redno decembrsko mašo na nedeljo pred božičem (22. dec.) ob sedmih zvečer v cerkvi Srca Jezusovega. Spovedovanje od šeste ure do pričetka maše.

WODONGA – ALBURY in okolica: prilika za božič-no spoved v domačem jeziku bo na petek pred božičem (20. dec.) od sedme do osme ure zvečer v cerkvi Srca Jezusovega, Wodonga. Povejte še drugim, ki ne bodo brali tega oznanila – povabite jih! Duhovnik bo napravil dolgo pot do vas – ne pustite ga brez dela sedeti v spovednici! – Naj že tu objavim **januarsko redno slovensko mašo v Wodongi: na zadnjo nedeljo v mesecu (26. jan.)** in sicer, zaradi poletne vročine, ob sedmih zvečer namesto ob petih kot običajno.

Zaradi razdalj bo **tasmanski obisk** tokrat odpadel, saj so imeli tam škofovo slovensko mašo sredi novembra. Se bomo kasneje dogovorili za obisk pred veliko nočjo.

Letošnja slovenska božična oddaja na 3EA v pri-redbi verskega središča bo jutranja: v ponedeljek pred božičem, 23. decembra, od sedme do osme ure. Naj vam pomaga do božičnega razpoloženja!

+++

+ Visoka gosta, škofa Jožefa Kvasa in p. provinciala Miha dr. Vovka, sem odpeljal iz Sydneya v sredo 6. novembra. Na poti smo se ustavili za večerno mašo v Wodongi, kjer se je zbralo lepo število rojakov. Kako lepo bi bilo, ko bi prišli vsaka dva meseca, saj včasih pri redni slovenski maši vernikov ni kaj prešteti. Društvu "Snežnik" hvala za povabilo in postrežbo po maši v klubskih prostorih!

+ Tudi v Morwellu, na petek 8. novembra, je bila lepa cerkvena slovesnost. Z deklamacijo je gosta po-

zdravila Lapuhova Lidija, med mašo pa je vrsta otrok prebrala prošnje za vse potrebe. Po maši je bilo prijetno srečanje v šolski dvorani.

+ Geelong je za srečanje z gostoma, 10. novembra, zbral veliko rojakov, enako isti dan kasno popoldan St. Albans. Po obisku pokopališča in molitvah na slovenskih grobovih je bil gostitelj Cankarjevo društvo, kjer so pripravili gostoma tudi prijetno domači pevski in plesni spored. V St. Albansu pa smo se zbrali v prostoru katoliškega kolegija, da je imel vsakdo priliko za srečanje in razgovor.

+ Tudi v Tasmaniji sem si želel, da bi vedno prišlo toliko rojakov k slovenski maši, h kateri se zbiramo dvakrat na leto. Za srečanje po bogoslužju pa so nam zopet odstopili prostorno sobo v župnišču, naši ljudje pa so obložili mizo.

+ V Melbournu smo imeli najprej na sporedu akademijo, na sobotni večer 9. novembra. Dvorana je bila polna in vzdušje domače, tako pri nastopih samih kot pozneje pri zakuski in razgovoru. G. škofa je pozdravil dr. Franc Mihelčič, saj sta bila svoj čas skupaj kot študenta in gojenca ljubljanskega Marijanišča.

Naslednji teden pa sta gosta vodila tri večere pri nas duhovno obnovo in tudi vse dneve spovedovala. Na petek je p. provincial pred mašo blagoslovil križ, ki smo ga postavili v kot med cerkvijo in Baragovim domom. Pri sobotni večerni maši pa je škof Kvas blagoslovil vogelni kamen za bodoči Dom m. Romane. Seveda bi bilo lepše, ko bi ga mogel že tudi vzdati

v steno nad temelj, a trdno upam, da se bodo formalnosti uredile in zavlačevanje s strani oblasti končalo v naš prid. Takrat bo kamen prišel na svoje mesto.

Za slovesno mašo in birmovanje na nedeljo 17. novembra nam je Gospod naklonil lepo vreme za mašo na prostem, četudi nas je nekajkrat med bogoslužjem strašil dež. Birmancev smo imeli 28 in lepa domača slovesnost bo ostala vsem v trajnem spominu. — Po maši pa zopet srečanje v dvorani v veselem družinskem razpoloženju. G. škof je nekajkrat omenil, da šele zdaj vidi in razume, kaj ta srečanja izven cerkve pomenijo v izseljenstvu. Tako lepa prilika za razgovor in utrditev vezi, ki so se zaradi razdalj ali drugih vzrokov morda zrahljale . . .

+ Naj se na tem mestu iskreno zahvalim vsem, ki ste kakor koli sodelovali, ob našem visokem obisku, naj bo pri bogoslužju ali pa srečanjih izven cerkve in zakuskah. Zahvala vsem, ki ste nastopali (zlasti igralcem pri "Mihec se ženi"), vsem gospodinjam za namizne dobrote in vsem odgovornim za postrežbo. Lepa zahvala tudi vsem trem melbournskim društvom, ki so — poleg že imenovanih — povabili gosta na svoja zemljišča, ju gostoljubno sprejeli in pogostili.

Ko sem vozil gosta v sredo 20. novembra proti Adelaidi, me je prevzemal iskren občutek, da sta oba odhajala zadovoljna in bosta ohranila na obisk lepe spomine. Mi pa se obema tu zahvalimo za obisk, ki nam je prinesel toliko lepega in naj nam tudi ohrani trajne duhovne sadove.

+ Krsta smo imeli od zadnjega poročanja v tipkariji dva in oba na isti datum: 20. oktobra. Krščena je bila **Andrea Kate**, ki je razveselila mlado družino Cvetka Škraba in Vere r. Valenčak. Prinesli so jo iz Macleoda. - Iz Endeavour Hills pa so prišli s fantkom: **Andrew Steven** je njegovo ime. Prinesel je sonček v družinico Aleksandra **Bratina** in Lidije Marije r. Jerič.

Obema družinama naše čestitke!

+ Poroko smo imeli v naši cerkvi eno: dne 9. novembra sta si podala roke **Peter Bouloukrassis**, po rodu iz Grčije, in **Marija Car**, rojena v Melbournu in krščena v kapeli Baragovega doma.

Rad pa bi omenil še tri druge poroke med našimi družinami. — Dne 19. oktobra sta se v farni cerkvi mestnega okraja Mitcham poročila **Štefan Felix Prosenak**, rojen in krščen v Melbournu v znani družini, saj je bil njegov oče Stanko večletni predsednik SDM. Ime njegove avstralske neveste je **Joanne Marie Wishart**.

Na isti datum je v daljni Milduri na robu Viktorije Štrubljeva družina praznovala poroko svoje hčerke **Danice**. V tamkajšnji farni cerkvi Svca Jezusovega jo je pričakal ženin **Kym Standley**. Štrubljevi so prej zi-

Na častnem mestu pred oltarjem
je bil blagoslovljen vogelni kamen

veli v Melbournu, kjer je bila Danica rojena in krščena in je tudi pridno hodila v Slomškovo šolo ter nastopala na naših prireditvah.

Dne 2. novembra pa je v domači farni cerkvi sv. Jozefa, Chelsea, sprejel zakonski stan Simon Kovačič in izrekel "da" svoji izbranki Michelle Hughes. Simon je uslužben kot tiskar pri "Distinction Printing" in nam sleherni mesec tiska MISLI. Njegov oče je bivši predsednik melbournske "Planice".

Vsem parom želimo na novo življenjsko pot obilo božjega varstva!

+ Tokrat moram omeniti tri naše pokojne:

Prvi je na vrsti ANTON SKOČIR, ki ga je že 19. avgusta letos zadela kap. Našli so mrtvega na domu v melbournskem predmestju Kilsyth. Za njegovo smrt sem zvedel šele ob koncu oktobra, saj se s Slovenci ni dosti družil. Pokojnik je bil doma iz Kobarida, rojen 1. decembra 1910. Od doma je odšel leta 1946, leta 1949 pa emigriral v Avstralijo. Njegova žena Agata je po rodu Slovenka iz Benečije. Zapušča tudi sina in dve hčerki, vsi že odrasli in od doma, dalje eno sestro v Trstu, dve v Argentini, enega brata pa v Los Angelesu v ZDA.

Dne 3. novembra je v bolnišnici v Sale, Victoria, kjer je dolga leta živel, zaključil svoje zemsko življenje JANEZ BOGATAJ. Rojen je bil 11. oktobra 1907 v Škofji Loki. V Avstralijo je prišel preko nemških taborišč leta 1950 na ladji "Galipoli", pet let kasneje pa se v stolnici v Sale poročil z Marijo Turk (če se ne motim, je doma iz Bele Krajine). Že zaradi razdalje smo se videli bolj malokdaj, nekajkrat pri slovenski maši v Morwellu, MISLI pa so prihajale v njuno družino od vsega početka. Od leta 1976 Janez ni bil več pri zdravju. Zdaj ga je Bog rešil trpljenja, s katerim ga je lepo pripravil za večnost. Pokopan je bil v Sale dne 5. novembra. Poleg žene zapušča tudi že poročeno hčerko, za morji pa tri brate in dve sestri.

V bolnišnici v West Footscrayu je 12. novembra izdihnila ŠTEFANIJA JERMAN r. Kreže. Daj poprej sem ji prinesel tolažila svete Cerkve in je bila lepo pripravljena za odhod s tega sveta. Pokojnica je bila rojena 10. decembra 1909 v Hrastniku. Z možem Jožefom in petimi otroki jo leta 1952 najdemo v begunskem taborišču v Italiji, naslednje leto pa je družina emigrirala v Avstralijo. Najprej sem jih srečal na deželi, v Riddell's Creeku, šele kasneje so se premaknili v mestni okraj Sunshine. Pokojnica je po mozevi smrti živel pri svoji hčerki v Ardeer, odkoder se je morala zateči v bolnišnico in se ni več vrnila. Pokopana je na livadnem pokopališču v Altoni, kjer že počiva mož Jožef.

Vsem pokojnim božji mir, sorodnikom pa iskreno sožalje!

Med birmansko mašo v votlini na prostem

+ Lepo prvoobhajilno slovesnost smo imeli v nedeljo 27. oktobra. Našim štirim prvoobhajancem (Ana Marie Burgar, Tania Ivanica Kutin, William Repič in Kim Vajda) se je pridružila še Nadja Domajnko, ki je bila nedavno pri prvem obhajilu na domači fari.

+ Izredno veliko ljudi se je letos zbralo za prvo nedeljo v novembru na keilorskem pokopališču. Sicer pa je tudi vsako leto več in več naših grobov. Že komaj najdem vse slovenske grobove in časovno eno rožni venec ne zadostuje več. Pokopališka nabirka za vzdrževanje skupnih grobov je prinesla 455.76 dolarjev. Bog povrni vsem! Lani je pobiral še Lončarjev Božo, letos pa sem prvič blagoslovil tudi njegov grob . . .

Pri molitvah za pokojne ob kapelici na gričku SDM v Elthamu pa so po rokah predsednika za bodoči Dom počitka zbrali prisotni 84.33 dol. Iskren Bog plačaj!

+ Že sem omenjal križ, ki ga je p. provincial blagoslovil v petek med tridnevnicu. Akcijo za obnovo in prestavitev križa (prej je bil na vrtičku za kuhinjo) je začel pokojni Božo, napravila in postavila pa sta ga Tone Oberstar in Franc Jelovčan. Iskrena zahvala!

+ Ko boste to brali, bo Miklavževanje (1. dec.) najbrž že za nami. In že se pričenjajo priprave za božič.

Naj že tudi zdaj omenim POČITNICE NA MORJU, kjer imamo našo vsakoletno počitniško hišo (Grey Friars, Mt. Eliza) že rezervirano za tri tedne, začnemo pa z nedeljo 5. januarja. Prvi teden bo za družine, drugi za dekleta, tretji pa za fante. Nekaj oseb se je že prijavilo – lepo prosim, ne čakajte do zadnjega!

Spet se obračam tudi na prostovoljke za delo v kuhinji, brez katerega seveda ne gre.

Več bo v decembrski številki MISLI.

SPOMINSKO LETO ob 1100-letnici smrti svetega Metoda je bilo zaključeno dne 13. oktobra ob slovesnem somaševanju v baziliki sv. Petra v Rimu. Med tisoči romarjev iz vseh evropskih narodov se je spominske slovesnosti udeležilo tudi veliko slovenskih vernikov. Ljubljanski nadškof in metropolit dr. Šuštar je ob zaključku slovenskim romarjem v pridigi priporočil, kako naj sklep tega spominskega leta odmeva v našem vsakdanjem življenju: "Ohraniti in razviti moramo dediščino, ki sta nam jo zapustila sveta brata in njihovi nasledniki; graditi moramo mostove, povezovati vzhod in zahod, izvršiti našo posebno nalogo v Evropi; doma in v vesoljni Cerkvi oznanjati evangelij z besedo, predvsem pa z življenjem."

Pri slovesni maši v baziliki sv. Petra so Slovenci tudi vidno sodelovali: somaševali so vsi slovenski škofje in večina duhovnikov, pet naših romarjev je papežu prineslo darove, prošnja za vse potrebe je bila tudi slovenska, pri obhajilu iz papeževih rok je bilo več slovenskih romarjev, pel pa je pri maši zbor iz Šentvida nad Ljubljano. Po maši so obiskali tudi katacombe sv. Kalista in se ustavili v Sloveniku, obiskali pa so tudi baziliko sv. Pavla, kjer je somaševanje slovenskih škofov in duhovnikov vodil beograjski nadškof Turk.

Domov se je ena skupina vrnila naravnost, druga pa je obiskala na poti še Assisi.

ANKETO so izvedli med sto milijoni mladih v deželah Zahodne Evrope. Mladi so odgovarjali tudi na vprašanja, ki zadevajo vero. "Ne pripadam nobeni veri," je izjavilo 47% mladih Nizozemcev, 38% mladih Francozov, 24% mladih Belgijcev, 15% mladih Špancev, 9% mladih Nemcev in Italijanov, 6% mladih na Danskem in 2% mladih na Irskem.

Evropa, kam greš? Boš res postala misijonska dežela?

OD LETA 1975, ko se je Severni Vietnam polastil Južnega in so rdeči uvedli svojo strahovlado v Kambodži, je nekdanjo francosko Indokino zapustilo nad poldrug milijon oseb. Visoki komisar ZN za begunce v Bangkoku (Tajska) je objavil, da se je do februarja letos zateklo na Tajsko, Malazijo, Hongkong, Indonezijo, Filipine, Macao, Singapur in na Japonsko – 1,102.793 beguncev. Tem je seveda treba dodati desetisoče, če ne stotisoče tistih, ki so izgubili življenje na morju, ko so na slabih ladjicah pobegnili iz Vietnoma. Od tam je v Kitajsko pobegnilo tudi 276.000 Vietnamcev kitajskega porekla.

Severna Amerika je dala zatočišče okrog 130.000 beguncem, v glavnem iz Vietnoma. Od 1,100.000 beguncev se jih je že 900.000 dokončno naselilo v 27 državah, med katerimi je tudi Avstralija. Okrog 150.000 beguncev pa še vedno životari v begunskih taboriščih – in tem se sleherni dan pridružujejo novi. Vsi živijo v upanju, da bodo končno tudi zanje našli kake svobodne države, ki bi jih sprejele.

UMRL JE letos nemški pisatelj Heinrich Böll, v povojnem času eden največjih evropskih pisateljev, med nemškimi pa je vsekakor dosegel prvo mesto in prejel leta 1972 tudi Nobelovo nagrado za književnost.

Njegova politična stališča so vzbujala mnogo polemik in tudi odpora. Eni so ga obtoževali simpatij za skrajno levo, drugi politične naivnosti. Ob vse se je zaletaval. Bil je nasprotnik kapitalizma, obenem pa se je zavzemal za žrtve vzhodnih režimov in sprejel v svojo vilo Solženicina, ko so ga izgnali iz Sovjetske zveze. Leta 1975 se je tudi z vso odločnostjo zavzemal za pokojnega Kocbeka, ko je imel tisti intervju o pobitih domobranci in ga je zaradi tega jugoslovanski režim ostro napadel. Do takrat je bil Böll v očeh jugoslovanskega režima zelo visoko, veljal je za odličnega "progresista", potem pa je postal "reakcionar" in "hlapec protirevolucije".

DRŽAVA QUEENSLAND, o kateri je toliko vpitja in zezanja po časopisu zaradi premierja Bjelke-Petersona (vendar je ta še edini v vodstvu, da drži unije za uzdo), še vedno privlači selivce iz Viktorije in N.S.W. Pa najbrž ne samo zaradi lepše in toplejše klime – tudi vedno slabše razmere in večne stavke v Viktoriji in N.S.W. priganjajo ljudi na sever. Po zadnjih številkah se je prebivalstvo Kraljčine dežele dvignilo iz 14.2% v juniju 1971 na 16.2% v letošnjem marcu. Nasprotno pa je prebivalstvo tako Viktorije kot N.S.W. v istem obdobju padlo za 1.4%. Je pa N.S.W. še vedno najbolj obljuda avstralska dežela (34.8%), sledi pa ji Viktorija z 28.2%.

Prebivalstvo Avstralije je doseglo 15,704,300, kar je dvig za 193,500 ljudi od številke pred enim letom. Od tega je 65% naravnega prirastka (126,500 novorojenih otrok), novi priseljenci (67,100) pa so dodali k številu 35%.

"POKVARJENA TITOVA DEDIŠČINA" je naslov angleške knjige, ki je izšla v Londonu in jo je napisala časnikarka Nora Beloff. Lani se je prav zaradi pisanja te knjige mudila v Jugoslaviji, pa so oblasti hitro odkrile njeno namero in jo izgnale.

Knjiga Titovim oboževalcem gotovo ni pogodu, saj raztrga njegov mit in na podlagi virov pokaže, da je bil

zgrajen preračunano, na laži in potvorbah. Po njej je bil Tito tiran brez pomislekov, ki je izrabil dogodke zadnje vojne, da je uničil svoje tekmece. Ni združil jugoslovanskih narodov, ampak izrabljaj njih nasprotja za utrditev svoje oblasti. Kot revolucionar je v prvi vrsti zasledoval uničenje protikomunističnih sil in leta 1942 skušal celo napraviti pogodbo z Nemci, da bi strl četnike. Odločno se je zoperstavil zavezniškemu izkrcaju v Istri ali Dalmaciji, ker se je upravičeno bal, da bi s tem bilo njegove oblasti konec. Nikoli ni odstopil od svojega protizahodnega razpoloženja, podpiral je vse marksistične revolucije v deželah v razvoju in se kljub prelomu z Moskvo v Združenih narodih vedno opredelil s Sovjeti.

Knjiga, pravijo, bo marsikomu odprla oči. Tudi londonski dnevnik "Daily Telegraph" jo je označil kot "izborna razkrinkavanje Titovega mita".

KITAJSKA ima trenutno največ ljudi med vsemi narodi na svetu – več kot milijardo. Od predzadnjega ljudskega štetja leta 1964 pa do zadnjega v letu 1982 je prebivalstvo narastlo za 45 odstotkov. Če bi šel razvoj v to smer, bi bilo čez sto let samo Kitajcev deset milijard. To pomeni: dvakrat več, kot je zdaj ljudi na svetu. Oblast je porast zajezila s trdimi ukrepi: v družini more biti samo en otrok . . .

O vsem tem se pogovarjajo leto za letom na svetovnih zborovanjih o porasti prebivalstva ter prehrani in vedno je največ govora o tako imenovani eksploziji človeštva. Bogati narodi izumirajo, revni rastejo – zlasti Kitajska, Indija in Afrika, poleg Brazilije in Mehike.

Prav ima slovenski strokovnjak Kuhelj, ki je že pred leti zapisal: Zemlja ima toliko bogastva, da bi lahko nahranila 40 milijard ljudi. Samo namesto za orožje, bi morale bogate dežele pomagati nerazvitim, da bi bila vsa zemlja obdelana.

KRISTUSOVA MOLITEV je bila, "da bi bili vsi eno", ki verujemo vanj. Žal je človeška slabost storila svoje, da je danes na svetu toliko različnih krščanskih skupin. Ko govorimo na splošno, naševamo tri glavne: katoličani, protestanti in pravoslavni. Ko pa

Priporočam se Slovincem
vzhodnega dela velikega Melbourn
za vsakovrstna avtokleparska dela,
avtobarvanje in podobno.

Popravljamo zasebno in za vse večje zavarovalnice.

A. V. MOTOR BODY REPAIRS
1/117 LEWIS RD., WANTIRNA SOUTH, 3152,
VIC. — Telefon delavpice 221 5536

TOWING SERVICE 24 ur dnevno
na telefonu 221 5757
ali pa doma — 232-4314

Rojak VOJKO VOUK

pogledamo v ločine kristjanov malo globlje, nas številka zaprepasti: V enciklopediji, ki je izšla 1982 leta, našteva David B. Barret nič manj kot 20.300 krščanskih skupin. Pa jih je že danes verjetno mnogo mnogo več.

Poročila povedo, da nove, majhne skupine nastajajo zlasti med afriškimi plemeni, kjer je doma tipična afriška klanska miselnost. Pravijo, da se v strukturi starih krščanskih cerkva ne počutijo dobro. Njihova nova sekta je majhna, med sabo se vsi poznajo in so zares doma.

PRAVKAR v Canberri izdane številke povedo, da jih od dvanajst milijonov nad 15 let starih Avstralcev 6,800.000 dela, 5,200.000 pa je nezaposlenih. Od nezaposlenih jih 1,500.000 želi delati. Zadnja številka vključuje 587.700 ljudi, ki so bili v zadnjem septembru "uradno nezaposleni", 60.400 ljudi išče delo, 944.000 pa je ljudi, ki dela sicer ne iščejo, bi pa radi dobili zaposlitev.

Človeku se stavlja vprašanje, ali bodo mnogi sploh še daj prijeli za delo, ko se bodo zdaj navadili brezdeležja? Mnogi so kar zadovoljni z brezposelno podporo in če se trije taki spravijo skupaj, imajo dovolj za stan, hrano in za "good time" – kdo bi potem še delal? – Po eni strani brezposelnost, po drugi pa stalno iskanje pripravnih delavcev, ki ne bi vlekli le plače, ampak zavihali rokave. Kdo naj to razume!?

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM

TOBIN BROTHERS
funeral directors

NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

kotiček naših mladih

Dragi striček!

Danes pa Ti imam veliko povedati. Skušala bom biti čim krajša, če bo še kateri drugi kotičkar morda kaj napisal.

Z atijem in mamom sem bila letos zopet na počitnicah v Sloveniji. Nastopala sem z deklamacijami in v narodni noši na mnogih prireditvah, za kar sem dobila v dar veliko lepih slovenskih knjig. Moj prvi nastop sem imela v domači farni cerkvi Sveti Peter pod Svetimi Gorami. Tam sem z deklamacijo pozdravila novomašnika Jožeta Vehovarja. Pesmico je sestavil moj atij in Ti jo pošiljam.

Obiskali smo tudi patra Bernarda, patra Stanka, škofa Leniča in Zaliko Svenšek. Nadškofa Šuštarja pa smo srečali na Brezjah in si tudi stisnili roke. Vsi skupaj pošiljajo lepe pozdrave Slovincem v Avstraliji.

Bilo je zares lepo in želim, da bi še kdaj šla v to lepo deželo, kjer sta doma moja atij in mama in kjer je doma beseda, ki me jo učitja.

Lep pozdrav vsem kotičkarjem, posebno pa Tebi, striček! — Lidia Lapuh, 10 let, Morwell, Vic.

Eden kotičkarjev me je nedavno vprašal, če bo v božični številki spet slikanica. Poleg pozdravov mi je stavil samo to vprašanje. Nič vrstic za objavo, lenuhec! — Odgovoriti pa le moram: Seveda bo slikanica v prihodnji številki! Pripravite barvice in čim več naj se vas spravi k tekmovanju! — Striček.

ZVEZDO – Z N A N S T V O

CICIBANČEK, VEDI:
SONCE JE NA SREDI
V LEPI ZLATI SKLEDI.

IN V NJEGOVI ZARJI
ZEMLJA KOLOBARI.

OKROG ZEMLJE TAVA
LUNA VRTOGLAVA.

ZEMLJA, VSI PLANETI
V VAJETI ZAJETI,
K SONCU SO PRIPETI.

SONCE VSEPOVSODI
NJIHNA POTA VODI.

BOG JI SONCE UKRADE,
V NIČ VES SVET RAZPADE.

CICIBANČEK GLEDA:
PRAZNA SONČNA SKLEDA,
NJEMU V GLAVI ZMEDA.

OTON ŽUPANČIČ

DRAGI OTROCI!

Vendar se je spet enkrat oglasila Južna Avstralija in nam poslala svojo izbranko za Galerijo mladih! Tokrat je na vrsti TANJA PREŠEREN, ki s svojimi starši živi v Renmarku. Dne 26. oktobra letos je bila izbrana za MISS SHOW GIRL na tradicionalni renmarški prireditvi, ki privabi ljudi teh vinorodnih krajev od blizu in daleč. Da so izbrali letos ravno Tanjo, ni čast samo njej, ampak tudi staršem in nam vsem.

Tanja je bila rojena v Melbournu leta 1965. Dve leti kasneje se je s starši preselila v Renmark, kjer so kupili sadno farmo ter jo vsa leta izredno skrbno obdelujejo in negujejo. Tanja je obiskovala katoliško šolo, po končani šoli pa se je zaposlila kot tajnica pri znanem podjetju LIBA, ki posojuje "karavane na vodi" za brezskrbne dni plovbe po reki Murray.

Za svoje lepe uspehe se ima Tanja vsekakor zahvaliti katoliški šoli, na prvem mestu pa občudovanja vredni vzgoji krščanskega doma. Njena preprostost in prijaznost ostaneta v spominu vsakemu, ki pride z njo v stik. Je tudi med redkimi mladimi Slovenci v Riverlandu, ki zna tako lepo slovensko govoriti. Vse priznanje staršema Nežki in Milanu!

Ob imenovanju Prešernove Tanje za Miss Renmark Show Girl se pridružujemo vsi, zlasti pa Slovenci Južne Avstralije in iz srca čestitamo njej ter njenim staršem. Tanji pa želimo, da bi tudi v bodoče ostala v ponos svoji družini in vsej naši skupnosti.

Naj tu objavim dodatek iz Sydneya, ki je prišel prepozno in ni našel več mesta "pod stolpi":

SREČANJE MLADINE s škofom Kvasom in patrom provincialom bo v petek 6. decembra ob sedmih zvečer. Najprej bo maša, pri kateri bo prepeval mladinski zbor "Zarja". Nato se bo srečanje nadaljevalo v dvorani. — Ne mislite, da je to samo za mladino, ki pripada mladinskemu zboru, ali se zbira v našem verskem središču. Je za vse mlade, ki želijo srečati naša visoka gosta. Vsakdo jima bo lahko stavil vprašanje, ki ga zanima, v slovenščini ali angleščini, saj bo na razpolago tudi tolmač, če bo potrebno.

DISCO bo za mladino v naši dvorani pri Sv. Rafaelu v soboto 7. decembra od osme do enajste ure zvečer. Prireditev je v organizaciji mladinskega zbora "Zarja". Vsi mladi vabljeni in dobrodošli!

MIKLAVŽEVANJE bo pri Sv. Rafaelu v nedeljo 15. decembra po nedeljski maši. Otroci bodo nastopili, nato bo Miklavžovo obdarovanje. Vsi, ki želite, da bo vaš otrok obdarovan, prinesite darove k nam v soboto zvečer, ali pa v nedeljo pred mašo!

P. VALERIJAN

CANBERRA, A. C. T. — Z nedopovedljivo žalostjo sporočam uredništvu MISLI tragično smrt moje edine hčerke Maje, ki je v prometni nesreči izgubila svoje mlado življenje. Obenem bi se ob tej nepopisljivi izgubi rada iz srca zahvalila vsem Slovincem, ki so v dneh žalosti sočustvovali z menoj, izrekli sožalje ustno ali pismeno, poslali cvetje in spremili drago hčerko na njeni zadnji poti. Iskrena zahvala zlasti predsedniku tukajšnjega društva, Janezu Černetu, za njegove sočutne, ganljivo tolažilne besede od odprtem grobu. Bog povrni vsem! Mojo drago Majo pa priporočam v molitev! — Zlata Arhar.

Tudi uredništvo MISLI Vam ob težki izgubi izreka iskreno sožalje. Z Majo sva se nekajkrat srečala, zadnjič pred nekaj leti, ko je prinesla naši melbournski cerkvi v dar krasno izdelan oltarni prt. Njeno darežljivost za naše svetišče ji je dobri Bog zdaj gotovo poplačal. Pokojnico bomo vključevali v naše molitve, zlasti svete maše. Lep pozdrav! — P. Bazilij

BRISBANE, QLD. — Že preko trideset let se tukajšnji Slovenci zbiramo v lepi Marijini cerkvi, South Brisbane. Tudi dvorano smo doslej uporabljali po maši za naša srečanja. Tam je bila pred leti farna šola, sedaj pa je Družba sv. Vincencija zgradila hostel za moške, ki nimajo doma. Vse vrste jih je, zato zaradi okolnosti in tudi iz zdravstvenih razlogov tam ne moremo več prirejati čajank po maši.

Rada bi sporočila brisbanskim rojakom, da bomo imeli odslej čajanke po slovenski maši v Litvanski

hiši. Tudi Litvanci uporabljajo za mašo isto cerkev kot mi. Njihov duhovnik je dejal, da smo dobrodošli. Tam imamo tudi naše pevske vaje. Večina od nas ve, da hiša ni tako daleč od cerkve.

Toliko vsem na znanje, da bomo z našo tradicijo čajanke po maši nadaljevali, le kraj bo drug. Lepe pozdrave vsem! — Naročnica.

PASCOE VALE, VIC. — Še enkrat bom prosila našega patra urednika, da mi podari malo mesta v Mislih. Hvaležna sem mu, da je objavil nabirko za pomoč Sv. Antonu v Šepuljah in s tem pripomogel k lepemu uspehu. Tu je še nekaj darov, ki so prispeli po zadnji objavi: 30.— dol. Miro in hčerka Helena Macarol; 20.— dol. Marijan Lauko, Alojz in Miranda Pahor; 5.— dol. Irena Renko, družina Ragia; 3.— dol. Marija Bračko. — Gospa Romana Žetko pa je prejela v isti namen in se lepo zahvaljuje: 53.50dol. Romana Žetko; 20.— dol. Olga Maslo; 5.— dol. Marta Žiberna, Melisa Marjanovič, Julijana Novak, Danica Turisovič; 2.—dol. Draga Brugon.

**SLOVENSKO
DRUŠTVO SYDNEY**
45 Ferrers Rd., Horsley Park,
N. S. W., 2164
Tel.: 620 1265

NAŠ SLOVENSKI HRIBČEK VABI...

...člane društva ter vse rojake in njihove prijatelje vsako soboto in nedeljo. Postreženi boste z raznimi pijačami in okusno hrano.

Klub našega slovenskega društva je odprt: vsako soboto od dveh pop. do polnoči ter vsako nedeljo od poldne do osmih zvečer. Vsako drugo soboto prirejamo ples do polnoči ob zvokih dobre domače glasbe.

Poleg tega imamo ob sobotah, nedeljah ter ob sredah zvečer tudi kulturne in športne dejavnosti, na katere so vabljeni vsi rojaki.

MIKLAVŽEVANJE bo v soboto 7. dec. ob 7 uri zv. (združeno z obiskom g. škofa) in **SILVESTROVANJE** 31. dec. ob 7 uri zv.

Za informacije: Štefan Šernek, tel. 528 3423

Funerals of Distinction Pty. Ltd.

A.F.D.A.

724 5408

17 Railway Parade, Fairfield, 2165

72 3093

Sydneyskim Slovincem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

S pomočjo darovalcev se je uresničila moja želja. Še enkrat hvala in Bog povrne vsem! – **Marcela Bole**

LIVERPOOL, N. S. W. – Dolgo sem že odlagala s tem pismom, saj žalostnih stvari nihče ne piše rad. Zdaj pa se bliža november, ko objavljate Matico pokojnih. Ker sva bila s pokojnim možem dolga leta naročnika "Misli", je le moja dolžnost, da se oglasim.

To leto sem izgubila mojega dragega moža Franca. Umrli je v bolnišnici v Liverpoolu dne 29. aprila. Že nekaj časa je bolehal na srcu, a vzrok smrti je bila možganska kap. Nastopilo je krvavenje v možganih in mu zdravniki niso mogli več odpomoči. Pokopali smo ga na tukajšnjem pokopališču dne 3. maja.

Pokojni mož Franc je bil rojen 1. januarja 1918 na Pobrežju pri Mariboru. Bil je sin Franca Wagnerja in Kristine r. Koller. V Avstralijo sva dospela dne

13. decembra 1949 na ladji "General Black". Od leta 1952 sva živela v Liverpoolu.

Naj vam povem še o sebi, da sem doma iz lepega Lovrenca na Pohorju. Svoje pismo zaključujem v zavesti, da sem storila svojo dolžnost in Vas iskreno pozdravljam – **Martha Wagner**.

Zahvaljujem se, da ste se spomnili na nas ravno še pravi čas in smo pokojnega Franca mogli vključiti v seznam umrlih. Izrekamo Vam, dasi malo pozno, iskreno sožalje ter pokojnega moža vsem priporočamo v spomin pred Gospodom. – Urednik

CARINA, QLD. – Zahvala za dobre želje, ki sem jih bil deležen preko septembrske številke Misli. Dva tedna sem bil v bolnišnici, pa potem še več kot mesec dni nisem zapustil hišnega krova. Potem pa se je počasi obrnilo na bolje. Saj ko je človek bolan, se mu še pisati ne ljubi.

V oktobru smo v Brisbanu imeli in tudi zaključili vsakoletni Warana Festival. Povabljeni so bile razne plesne skupine, s Salomonovih otokov, Papua Nove Gvineje in s Filipinov, in vse so odlično izvedle svoje nastope. Poleg tega, kakor vsa ostala leta, so bile tukajšnje narodne skupnosti naprošene, da prikažejo širši avstralski javnosti svojo rodno domovino tako v pisani, likovni ali kaki drugi obliki. Razstava je bila v Mestni hiši in moram reči, da je bila več kot dobro obiskana vse dneve festivala. Na razstavi so sodelo-

SYDNEYSKIM ROJAKOM

nudi

BOLOGNA SMALLGOODS

Telefon 728 1717 7 QUEST AVE.
CARRAMAR, 2163

sveže meso, kvalitetno suho meso,
raznovrstne salamene in druge mesne izdelke.

Za razne priložnosti po naročilu
spečemo tudi celega prašička.

Hitra in brezplačna dostava.

Obrnite se na nas!

Priporoča se lastnik podjetja

J. & A. ŠKRABAN

Rojaka BRANKA in JOZE PEGAN
imata vinograde v Hunter Valley

St Joseph Winery

Na razpolago imata kakovostna vina kot so Chardonnay, Traminer, Montel, Hermitage (sweet or dry). – Pozanimajte se za ugodne cene, telefonirajte na (02)709 7748! Po dogovoru ste dobrodošli v vinogradu za obisk, kakor tudi za b-b-q ali vaš družinski piknik.

vale razne evropske narodnosti, nekaj je bilo tudi iz Južne Amerike in Azije. Seveda me je privlačila radovednost, ali je na razstavi kaj iz Jugoslavije, oz. posebej iz Slovenije. Skoraj nisem mogel verjeti mojemu razočaranju: naša toliko opevana Slovenija – kot je bila pred leti na prvi takšni razstavi dostojno zastopana, je bila zdaj malo manj kot odsotna. Le nekaj idrijskih čipk s skromnim napisom SLOVENIA!

Prav malo izmed Avstralcev bi vedelo, kje leži naša rodna domovina. Ali ne bi zmogli v pisani oz. tiskani obliki razložiti, kje na zemljevidu je ta mali košček Evrope? Vsakdo od nas kaj poseduje, kar bi rad posodil za takole prirediteljev. Kako so se Hrvatje postavili! In pripadniki malih baltijskih narodov: Estonci, Letonci in Litvanci! Izrabili so priliko in v dostojni meri prikazali svoj narod in rodno grudo ter njeno zgodovino. Poleg napisa SLOVENIA sem pogrešal tudi simbol vsakega zavednega naroda – našo narodno zastavo. Res škoda, da kar ne znamo izrabiti takihle prilik, ko se lahko pokažemo kaj smo in kaj je naša starodavna narodna dediščina. Naloga vsake narodne skupine je tudi pospeševanje kulturnega delovanja, upoznavati narod, med katerim živimo, z našimi običaji, našo tradicijo. Tega nam najbrž v Brisbanu manjka – morda smo zašli preveč na materialno stran. Res je oboje potrebno, toda kultura je zlasti v tujini duševna hrana. Drugo leto se potrudimo za boljše sodelovanje in izrabimo priliko, ki se nam nudi! – S slovenskimi pozdravi! Janez Primožič.

Star mož, prijatelj glasbe, narekuje na smrtni postelji odvetniku oporoko. Naroča mu, naj mu nad grobom pri pogrebu igra slaven orkester.

“Dobro,” pravi odvetnik, “sem že napisal. Kaj bi pa radi poslušali?”

Urarsko in zlatarsko podjetje

Alexander

WATCHMAKER and JEWELLER

190 Church Street (vagal Macquarie St.)

Parramatta, N. S. W.

Telefon 633 1384

Vam nudi 10% popusta pri vsakem nakupu, 20% pa na vsa popravila ur in zlatnine ter šest mesecev garancije.

Engraviranje imen brezplačno.

HANDMADE JEWELLERY DESIGNED AND MADE IN OUR OWN WORKROOM.

Sydneyski rojaki, pridite in se sami prepričajte o ugodnih pogojih. — Priporočata se

E. & C. ROBNIK

E. Z. OFFICE MACHINES Pty. Ltd.

Zastopnik podjetij Olympia in Adler strojev se melbournskim Slovincem priporoča za prodajo novih in starih pisalnih, računskih in podobnih strojev vseh znamk. Izvršujemo vse vrste popravil!

V zalogi imamo slovenske črke ČZŠ, ki jih Vaš pisalni stroj morda še nima.

EMIL ZAJC

1475 Centre Road, CLAYTON, Vic. 3168

Telefon: 544 8466

REŠITEV oktobrske križanke.

Vodoravno: 2. Paris; 6. kl; 8. ekonom; 10. vkraj; 13. salame; 14. Irena; 15. ena; 16. utajiti; 18. če; 19. snideva (se); 21. S.K.; 22. Milan (od Emilijan); 23. notar; 25. Co.; 26. ozirala; 30. Simon G (regorčič); 31. spisati; 32. Omo; 33. plata; 34. otoček; 36. palij; 37. letala; 38. Pa; 39. tarok. — Navpično: 1. mesečina; 2. pola; 3. Ana; 4. Romun; 5. imeti; 6. kretalo; 7. lani; 9. kane; 10. vijem; 11. krivica; 12. ja; 17. A. D.; 19. skaziti; 20. mnogokaj; 21. stopalo; 24. risaj; 27. Ra; 28. atola; 29. liter; 30. smel; 31. slap; 32. očak; 33. P.P.; 35. Oto.

Rešitev so poslali: Vinko Jager, sestre v Slomškovem domu, Slavko Koprivnik, Slavko in Irma Ipavec, Anica Buchgraber, Jože Grilj, Angela Židan, Marija Oražem, Aljz Jakofčič, Lidija Čušin, Francka Anžin in Marija Špilar, Ivanka Kreml. — Izžreban je bil Slavko Koprivnik.

“Moj krožnik je čisto moker,” se je pritoževal v hotelu gost. — “Molči no,” ga je mirila žena, “to je vendar že juha!”

“V soboto se boš poročil? Zakaj pa ne počakaš do ponedeljka?” — “Čemu?” — “Da si ne bi nedelje pokvaril.”

HEIDELBERG CABINETS

FRANK ARNUŠ

PTY. LTD.

Priporočamo se melbournskim rojakom za izdelavo kuhinjskih omar in drugega pohištva po zmerni ceni.

7 LONGVIEW COURT,

THOMASTOWN 3074

(Bundoora Industrial Park)

TEL.: 465 0263

A.H.: 459 7275

DAJMO SI DUŠKA:

SMEH JE ZASTONJ — pravijo doma

- + *Laže je pritrjevati tujemu mnenju, kot imeti svoje.*
- + *Odkar je postal delegat, je izgubil dar govora — le kimati še zna.*
- + *Prednost našega socializma je v tem, da nam je že danes boljše, kot nam bo jutri.*
- + *Videl sem polno mesnico, pa sem vstopil in opazil, da imajo mesarji sestanek.*
- + *Včasih bi bilo dobro tudi smetano naše družbe dati malo na led.*
- + *Kdor seje besede, uvaža pšenico.*
- + *Prazne glave slej ko prej splavajo na površje.*
- + *Prvi bodo zadnji, zadnji bodo predzadnji.*
- + *In kaj bo rekla zgodovina? — Na pomoč!*
- + *Ni vedno najbolj napreden tisti, ki najhitreje napreduje.*
- + *Zmeraj, kadar mu dam roko, se bojim, da mi je ne bo vrnil.*
- + *Najprej ti razbijejo zobe, potem pa ti še rečejo, da moraš držati jezik za zobmi.*
- + *Z visokega položaja je lepši razgled v svetlo prihodnost.*
- + *V rokah ima oblast, kaj pa v glavi?*
- + *V morju problemov opažamo njihove jahte.*

KDO BI VEDEL POVEDATI . . .

. . . kje v Avstraliji živi BORIS KOBAL. Pred leti je bil vsekakor v Viktoriji, tudi v Melbournu. Doma je od Št. Petra pri Gorici in se že več let ni oglasil mami ter sestri. Slehermo sporočilo o njem bo zelo dobrodošlo.

Bi kdo vedel za LJUBA MARUN? Ljubo je letos v avgustu poslal iz Sydneya telegram mami v Ljubljano za njen rojstni dan. Ni pa ji poslal svojega naslova, da bi mu mogla pisati. Mama je bila telegrama vesela, lepo pa prosi sina Ljuba, naj se ji oglasi in ji pošlje tudi naslov.

Melbournskim rojakom je na uslugo

ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN

LJUBI PIRNAT

18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.

Telefon: 288 4159

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.

Full denture service and repairs.

Č R K O V N I C A

/Ivanka Žabkar/

1.	—	—	—
2.	—	—	—
3.	—	—	—
4.	—	—	—
5.	—	—	—
6.	—	—	—
7.	—	—	—
8.	—	—	—
9.	—	—	—
10.	—	—	—
11.	—	—	—
12.	—	—	—
13.	—	—	—
14.	—	—	—
15.	—	—	—
16.	—	—	—
17.	—	—	—

Vse besede, ki jih moraš najti in vstaviti na črtice od 1 do 17, so seveda besede treh črk. Vsaka pravilno izbrana beseda ima gotov pomen tudi, če je brana nazaj. Pomen nazaj brane besede je v oklepajih.

1. Brano naprej: Sekirin znak v lesu (Brano nazaj: obžalovanje. — 2. okoren, oster (steza). — 3. moško ime (isto kot brano naprej). — 4. svetovnoznano mesto (tišina). — 5. starodavno orožje (drog, kos lesa). — 6. oče (isto kot brano naprej). — 7. del tedna (predlog). — 8. žensko ime (isto kot brano naprej). — 9. del obraza (sin v angl. jeziku). — 10. jelen (začimba). — 11. vprašalnica (močan). — 12. znan pralni prašek (isto kot brano naprej). — 13. setev (cel). — 14. del obraza (isto kot brano naprej). — 15. nikalnica (dejanje, tudi stopnja). — 16. ena množinskih oblik za besedo, ki pomeni vodno ptico (vrsta vladarja) — 17. ženska oseba stare zaveze (rimski pozdrav).

Če si našel pravilne besede, ti srednja vrsta črk od zgoraj navzdol pove, česa po zimskih mesecih najbolj pričakujemo.

Rešitev pošljite na uredništvo do 14. decembra!

MATI, DOMOVINA, BOG – Pesmi Ludvika Ceglarja. Cena 2.– dol.

TRENUTKI MOLKA – Misli za vsak dan napisal Franc Sodja CM, Argentina. – Cena vezani knjigi 4.– dol, broširani 3.– dolarjev.

SVETO PISMO NOVE ZAVEZE v prikupni žepni izdaji. Z opombami in kratko razlago težko razumljivih mest. – Cena 6.– dolarjev.

KRISTJAN MOLII je naslov molitvenika s 305 stranmi. Cena 5.–dol.

HVALIMO GOSPODA je zbirka ljudskih cerkvenih pesmi (z notami) v obliki molitvenika, z dodatkom stalnih mašnih in drugih molitev. Cena je 5.– dolarjev. Ista pesmarica v skrajšani obliki stane 2.– dolarja.

HOJA ZA KRISTUSOM je knjižica v obliki molitvenika, ki obsega nesmrtno spise Tomaža Kempčana. – Cena 5.– dolarjev.

SHEPHERD OF THE WILDERNESS – Angleški življenjepis misijonarja Baraga v žepni izdaji. Spisal Bernard J. Lambert. Cena 2.– dol.

DREAM VISIONS – Cankarjeva knjiga "Podobe iz sanj" v odličnem angleškem prevodu. Slovenian Research Center, USA. Cena 11.– dol.

MEN WHO BUILT THE SNOWY – O življenju ob graditvi Snowy Mountains projekta napisal v angleščini Ivan Kobal. – Cena 8.– dol.

THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) – Izšla v angleškem jeziku v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja, N.S.W. Obsega spomine na Loško dolino med revolucijo in razmišljanja o komunizmu. Cena 6.–dol.

KRAŠKI IZLIVI – Pesmi Marcele Bole, Melbourne. Cena 7.– dol.

ISKANJE – Pesmi Petra Košaka, Melbourne. Cena 3.– dolarje.

CVET LJUBEZNI – Pesmi Ivana Lapuha, Melbourne. Cena 4.– dol.

Imamo še več knjig našega matičnega, zamejskega in zdomskega trga.

CELOVŠKE in GORIŠKE MOHORJEVE KNJIGE za leto 1985 so še na razpolago bralcem.

CELOVŠKIH je letos pet: Izlet v veselje (M. Osojnik), Čar letnih časov (Dr. P. Zablatic), Jezus v času (Potovanje po Palestini P. Zidarja), Koledar 1985 in mladinska Betlehemska zvezda zavije s svoje poti (M. Kulik – A. Kaufman). Cena letošnje zbirke je 17.– dolarjev.

GORIŠKE mohorjevke so kot običajno štiri: Blagovestnika Slovanov (zgodovinska povest Zore Piščanc), Melodija (črtice Saše Martelanca), Primorski slovenski biografski leksikon (10. snopič) in seveda Koledar 1985 pestre vsebine. Cena goriške zbirke je 18.– dol.

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s prirčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBIŠČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš DOM, poznan pod imenom TRIGLAV, na Irwing Street, PHILLIP (CANBERRA), A. C. T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobote, nedelje in praznike, razen velikega petka in večera božične vigilije) od 11.30 a.m. do 11.45 p.m.

Naš bar je odprt od 11.30 dopoldan dnevno ter nudi tudi številne slovenske pijače. Kuhinja servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od šestih do devetih zvečer, ob nedeljah pa tudi od poldne do druge ure in od šeste ure zvečer.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI: DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Pri nas Vam bo tudi vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

VAŠA DOMAČA
TURISTIČNA
AGENCIJA

DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666
(vse ure)

Vabimo Vas, da obiščete našo pisarno, ki ima lastni prostor za parkiranje. Ali pa nas pokličite po telefonu in PRIDEMO NA VAŠ DOM, če je tako ugodnejše!

Z nasveti pri načrtovanju in pri urejevanju Vašega potovanja po Avstraliji ali preko morja
(pri nabavi potnih listov, viz, raznih drugih dokumentov, finančnega posojila,
zavarovanja, fotografij za potne liste ...)

VAM JE NA USLUGO

ERIC IVAN GREGORICH

DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road, EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666 (vse ure!)

Ime GREGORICH je med viktorijskimi rojaki že od leta 1952 dobro poznano
in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje.

PARI, KI NAČRTUJETE POROČNO POTOVANJE, STOPITE V ZVEZO Z NAMI!
UREJAMO TUDI POTOVANJA PO AVSTRALIJI, V NOVO ZELANDIJO,
BALI, SINGAPUR, HONGKONG,
ZDRUŽENE DRŽAVE AMERIŠKE, KANADO
TER SEVEDA KAMOR KOLI V EVROPO IN NA VSE STRANI SVETA.

Ne pozabite ime ERIC IVAN GREGORICH!

Priporočamo se in Vas ne bomo razočarali!

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

Edini letni skupinski polet SYDNEY — MELBOURNE — LJUBLJANA
V mesecu juniju 1986 — ugodna ekonomska prilika za obisk lepe rodne domovine.
Obrnite se na nas za podrobnejša pojasnila!

